

REGISTER B. NO. 156

श्री

५.२० रु.  
 ५५११३० **जैनधर्म प्रसार** भा. ५. सं. १६६१

शिवरिणीवृत्तम्.

पुनं दत्तं वित्तं जिनवचनप्रभ्यस्तमखिलं ।  
 क्रियाकाण्डं चण्डे रचितमवनौ सुप्तमसकृत् ॥  
 तपस्त्रिंशं तप्तं चरणमपि चीर्णं चिरतरं ।  
 नचेधिते भावस्तुषवपनवत्सर्वमफलम् ॥ १ ॥

०४४०

मगट कर्ता.

श्री जैनधर्म प्रसारक सजा.

लावनगर

अनुकसणिका

१. सद्भाव स्तुति.
२. सद्भाव स्तुति रहस्य.
३. आध लोचन विधि.
४. दुर्लभ यति सार्व नात्माभां अवेली अर्था.
५. विषे शुद्धाशे.
६. सार्वजनिक उत्पत्तिनी सर्वोत्तम दुर्भी.
७. जैनमत समिक्षा डेस.

अभ्युदयवाह—“जोग्गो पनाउपुवर प्रिन्टींग प्रेस” भा. ७५५.

वीर संपत् २४३१ साके १८२६ सने १६०५

वारिक सुख ३१) दोस्टेण्य आर आना.

પોષાતિયું રખડતું સુકીને આશાતના કરવી નહીં.

## શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ જાણાંતર ગ્રંથ.

આ ગ્રંથના બે ભાગ બહાર પડી ચુકેલા છે, જેથી તે વિષે માત્ર વિશેષ લખવાની આવશ્યકતા નથી. પરંતુ તે બે ભાગ પેકી તોલેલા ભાગ તો ઘણી લૂલોવાળો છે જેને માટે તે બુદ્ધિમાન અમારી સૂચના તરીકે લખાયેલ છે. બીજો ભાગ અમારી જાતે જાણાંતર પુસ્તકોને છપાવેલો છે. તે વાંચવાથી તરતજ સમજાય તેમ છે. પરંતુ તે ભાગ સીમનસાત સાંકળાયેલ મારફતીઆના ભાગમાં જાયેલો છે. તે લાઠી બુજરી ગયેલ હોવાથી હવે પછીના ત્રણ ભાગો જાન સ્વતંત્ર છપાવવાના હોય જેમાંથી આ ત્રીજા ભાગની જાહેર ખબર છે. જાણાંતર ખાસ તપાસી શુદ્ધ કરીને છપાવવામાં આવશે. બનાવરી માલની જેમ આ નામનું બીજું જાણાંતર છપાય પ્રાદ્યોત્તમ સાવચેત રહી પ્રસિદ્ધ કર્તાનું નામ જોવા માટે આ સૂચના છે. કિંમત મીઠા ભાગની જેમ આની પણ ઘટાડેલી રૂ. ૧-૮ ૦ જે રાખવામાં આવશે, બનવી તારીફ બહાર પાડવામાં આવશે.

અમારી સહાના મેમ્બરોને ખાસ

## સૂચના.

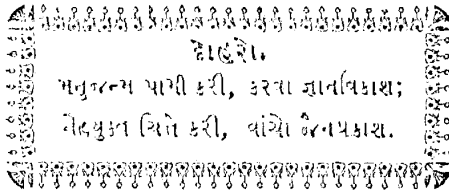
આ સહાના લાઈફ મેમ્બરોને સહા તરફથી પ્રગટ થતી રૂ.૧) મુદતની મિઠાતરી જેમ બુકની જાહેર નકલ આપવાની છે તે પ્રમાણે જાણવાનું કામ આ વર્ષે આખરે (ફાલ્ગુન માસમાં) કરવામાં આવેલું કારણ કે ત્યાં સુધીમાં ઘણી બુકો બહાર પડી જવાની છે તે વખતે સહા તરફથી પ્રગટ થયેલી તમામ બુકોનું લીસ્ટ પણ આપવામાં આવશે કે જેથી તમામ મેમ્બરોને પોણી કિંમતે જાણવાની પણ સવળતા થશે. તંત્રી.

શ્રી ભાવનગર જૈન ટીરિકટરી.

કિંમત બે આના.

જેવી વીગતવાર જાહેર ખબર આડમા અંકમાં આવેલી છે તે ટીરિકટરી જરૂર વાંચવા લાયક છે અને અનુકરણ કરવા લાયક છે. પ્રમાણના પ્રમાણમાં કિંમત વિશેષ નથી; મળાવી જોવાથી જાણી થશે.

# શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ



પુસ્તક ૨૦ મું. શાકે ૧૮૨૬ સં. ૧૮૬૩ સાધ્ય અંક ૧૧ મો.

## ‘સદ્જાવ સ્તુતિ.’

અથવા

### શ્રી વીતરાગ સ્તવન.

પીર અને તારો, મહાત્મીર અને, તારો ભવજળ પાર ઉતારેનેરે. ઓ દેશી.

- દયા વાંચી રવાન કરીને, સંતોષ મીનર ધારિંગરે;  
 વિવેક તીવ્ર અભિ અંગ કરીને, ભોતનાં પાતન આશયેરે. ૧
- બકિત કેશર કાચ કરીને, શ્રદ્ધા સંદન બેલિયેરે;  
 સુગંધિ સદ્ગુણ ગેળાને, નવ અઘાંગનિન અર્ચિયેરે. ૨
- ક્ષમાસુગંધિ સુમનસ દામે, દુષ્ટિધ ધર્મ ક્ષામ યુગ વરેરે;  
 ધ્યાન અભિનર ભૂષણ સારે, અર્ચી અંગે વાચું લખિયેરે. ૩
- આંક મદતા ત્યાગકરણ રૂપ, અપ્રમાણ આંગે આપિયેરે;  
 જ્ઞાનહુતાશન ભગિન (ભગવિન), શુભાશય, દુષ્ટ્યાગુર ઉપ્પન્ધિયેરે. ૪
- શુદ્ધ અધ્યાતમ જ્ઞાનવાર્ધિથી, પ્રાચ્ન ધર્મલક્ષણ ઉતારિંગરે;  
 મોગ સુલ્યુક્તાસ કરતા, નીરાજના પિધિ પ્રિયેરે. ૫
- આતમ અનુભવ જ્ઞાન સારથી, મંગલદીપ પ્રગ્નિયેરે;

૨૪૨

## શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

|                                                      |    |
|------------------------------------------------------|----|
| યોગનિક શુભ વૃત્ય કરંતા, સદજ સ્તત્રથી પામિયેરે.       | ૬  |
| સત્પાપ સુધોપા બનવી, રોમરોમ ઉદ્ધાસિયેરે;              |    |
| બાતપૂર્ન લપ લીન હોવંતા, અમલ મહોદય પામિયેરે.          | ૭  |
| બાતપૂર્ન અબેદ ઉપાસક, સાધુ નિમિત્તે અંગીકરીરે;        |    |
| દ્રવ્યપૂર્ન બેદ ઉપાસક, ગૃહમેધિને નિત્ય વરીરે.        | ૮  |
| દ્રવ્યશુદ્ધિ બાવશુદ્ધિ કારણ, વિનવ્યામ્ના અવધારિયેરે; |    |
| ધ્યાતા ધ્યેય ધ્યાનરૂપ ઝેદે, અન્તર અમર પદ પામિયેરે,   | ૯  |
| સાલંબન નિરાલંબન બેદે, ધ્યાનદુતાશન બલાવિયેરે;         |    |
| કંચનોપવત્રને ન્યાયે કરીને, ચૈતન્યના અનન્તગિયેરે.     | ૧૦ |
| કર્મ કટિન ધન નાશ કરીને, પૃથ્વીનાદતા પામિયેરે;        |    |
| રમતાં નિત્ય અનંત ચતુષ્ઠે, વિદ્યવહિલા નિત્ય જામિયેરે. | ૧૧ |

મુનિ કંપુરવિજય.

## સદ્નાવ સ્તુતિ રહસ્ય.

હે પ્રભુ ! ક્યારે અમે દયારૂપ સ્વચ્છ જળવડે સ્નાન કરી નિર્મળ થઈ, સંતોષ રૂપી ઉત્તમ વસ્ત્ર ધારીને શ્રેષ્ઠ વિવેકરૂપ તિલક કરી ઉત્તમ ભાવના વડે આંતઃકરણ સુધારી (૧) ચોળ મણ્ઠ જેવી ઉમદા બકિતરૂપ કેસરોત કાચ (ધોળ) કરી, અનાદિના ભવતાપને દરી, શાંતિ-શીતલતા ઉપગમનારી શ્રી જિનેશ્વર પ્રભુ પ્રણીત તત્ત્વો વિષે પૂર્ણ-શુદ્ધ પ્રતીતિ ધારવારૂપ શ્રદ્ધારૂપી સરસ ચંદનમાંહે ભેળી, સુવાસનાજનક અનેક સદ્દ્રવ્યો-કસ્તુરી પ્રમુખ સાથે મેળવી, નવવિધ ધ્વજા (ચર્ચ) ગુપ્તિરૂપ નવ અંગે શુદ્ધ આત્મા એવા દેવને ભાવથી અર્ચિયે (પૂજિયે)? કે જેથી અમારો અપ્રશસ્ત રાગાદિ જન્ય ત્રિવિધ તાપ ઉપશમે, અને શુદ્ધ ગુણુ રસાસ્વાદથી અમને શાંત શીતલતા વળે. ૨.

(૩) વળી હે પ્રભુ ! ક્યારે અમે ઉત્તમ પ્રકારની વાસનાયુક્ત સદજ સ્વાભાવિક ક્ષમા રૂપી સુગંધી પુષ્પોની માળાવડે ઉત્સર્ગ અને અપવાદ અથવા નિશ્ચય અને વ્યવહાર રૂપ નિર્ણય મુનિના કે ગૃહસ્થ શ્રાવકના બંને પ્રકારના ધર્મરૂપી ઉત્તમ વસ્ત્રયુગલવડે અને પ્રશસ્ત એવા ધર્મ અને શુદ્ધ

## સદ્ભાવ સ્તુતિ રહસ્ય.

૨૪૩

ધ્માનરૂપ શ્રેષ્ઠ અલંકારોથી શુદ્ધ આત્મા એવા દેવને અર્ચી-પૂજા અંગે અંગે શેમેરોમે હર્ષથી ઉદ્ધસિત થઈશું ?

(૮) હે પ્રભુ ! અમે બનિ, કુળ, બળ, તપ, રૂપ, જ્ઞાન, લાભ અને ઐશ્વર્ય એમ આઠે પ્રકારના ગદો (સ્થોતકર્મ) તો ત્યાગ કરીને લઘુતા-વિનીતતા ધારવારૂપ અષ્ટમગતિ મોક્ષપ્રસ્થાન પ્રતિ ક્ષેમકારી અષ્ટમંગલો ક્યારે આગળ સ્થાપશું-કરશું ? અને મિથ્યાવાસનાવારક સમ્યક્ જ્ઞાનરૂપ આગળ યોગે પ્રજ્વલિત-દેદીપ્યમાન થયેલા શુભાશય (શુભપરિણતિ) રૂપી કૃષ્ણાગર મૂપ (દશાંગ) ક્યારે ઉમેરી મલીંગસ-મલીનતા દૂર કરશું ?

(૯) હે પ્રભુ ! મોહવિહારક નિર્મેળ અવ્યાત્મ-જ્ઞાન વર્ધિથી પૂર્વ સંપ્ર-હીત અશુદ્ધ-વિભાવ ઉપયોગ લક્ષણ વિપરીત માર્ગરૂપી લવણ (લૂણ) ઉતારી, સ્વભાવ રમણ લક્ષણ સમર્થ યોગસાધન રૂપી અનાદિ મિથ્યા તિમિર દૂરવા દેદિપ્યમાન-પ્રગટેલી આરતિ ક્યારે ઉતારશું ? અને અમે સ્વાભાવિક સુખ સંપદાને ક્યારે પામશું ?

(૧૦) હે હશ ! અમને અમારા આત્માનો સાક્ષાત્ અનુભવ કરાવે એવા, નિર્મેળ (શુદ્ધ સ્દાષ્ટિક રત્ન જેવા) નિષ્કલાય આત્મધર્મનું પૂર્ણ જ્ઞાન કરાવે અને તેમાંજ રમણ કરાવે એવા અનુપમ સદ્બોધ-જ્ઞાનરૂપી મંગળ દીપને પ્રગટી ક્યારે અમે શુદ્ધ આત્મ અનુભવપ્રકાશ મેળવશું ? અને મનં વચન કાયારૂપ ત્રણે યોગોની શુભ, શુભતર અને શુભતમ વર્તનાથી સદ્બળ (સ્વાભાવિક) આત્માના અદ્વાય સુખના મુખ્ય સાધનરૂપ સમ્યક્ જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રરૂપ સત્તત્ત્વા ક્યારે પ્રગટ કરશું (પામશું) ?

(૧૧) આરે ગતિમાં પરિવ્રમણ કરવાના ત્રણ કારણભૂત વિભાવ ઉપયોગ રૂપ આત્માના શુદ્ધ (સત્) પર્યાયના દૃઢ અવલંબનરૂપી સુધોષા ઘંટા બજવી હે શંકર-હવ ! હું શેમેરોમે-કળાયેકળાયે ક્યારે ખીલી રહીશ ? આ પ્રમાણે હે નાથ ! કેપટ્કલિત બની પ્રસન્ન ચિત્તવદે અંતર્મત્સ ઘોષભાવપૂર્ણમાં લયલીન (એકાગ્ર) થવાથી અવિનાશી સુખ હસ્તગત કરી શકીએ એમ અમને આપના પવિત્ર આગમો દૂરમાવે છે, અને તે સાચેસાચું છે.

(૧૨) પ્રભુ આ ઉપર વર્ણવેલી કેવળ ભાવપૂર્ણ તો હે નાથ ! તારો અમેદ્દ ઉપાસના ભક્તિ-સેવાને બજનારા નિર્મિથ-સાધુ-અણુગારોજ કરી શકે; કેમકે મિથ્યાતા, અનિરતિ, વિરાગ અને કળાયેથી રહિત હોઈ, સર્વે સાવંદ

૨૪૪

## શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ગેત્રો (ત્યાગારો) થી સંધ્યા પિરમી કમનસીલો આપના પૂરતી પોતાની શક્તિ તપાસી કમનસીલો આંતરુષી નિર્ભય કરતા પોતાનું પુરતું ધૈર્ય વિચારી સાલિક શિરોમણિ થઈ નિન્યાદિક ઉત્તમ ઉચિતતા સાચવી, વિવેક સંપન્ન એવા ઉત્તમ મહર્ષિપોતર ઉક્ત દુઃકર પાત્રે મેળી શકે, અને તે દ્વારા અપ્રતિય અને અમુક લાભ લાભે પામી કરી શકે; અને પૂર્વે બાવપૂન સાથેન સ-ચવેલી વિવિધ પ્રકારનાં ઉત્તમ દ્રવ્યોવડે પરમદેવ પીતરાય પરમાત્માની દ્રવ્ય-પૂનને તે દ્વારા અનુક્રમે બાવની વિશુદ્ધિથી પરમપૂજ્ય મહાદેવની દૃઢ આજ્ઞા અનર્થઅનરૂપ બાવપૂનતા લાભ માટે સાક્ષાત્ બાવપૂન કરતા અસાધ્ય-અ-નાધિકારી મહિનારેલી ગુદસ્થ શોષાધિક આપકધર્મને સેવાનારા આદરે છે.

(૯) જેમ જેમ ઉક્ત દ્રવ્યપૂનનો વિશેષ આદર કરાય છે તેમ તેમ તેમાં દૃઢ આદરનાં અધિકારી (આપકબળ) ને બાવવિશુદ્ધિદ્વારા ઉક્ત દ્રવ્ય પૂન તે બાવપૂન (અમેદ ક્રિયાના નિર્ણય પંથ) ના લાભને વધારે દુઃકરો કરે છે; અને આમ ધ્યાતા-અંતરાત્મા-પરમાત્મપદ્ધતિલાપી સંબંધ, ધ્યેય-પરમાત્મા અને ધ્યાન-પરમાત્મ સ્વરૂપમાં ચિત્તની એકાગ્રતાનું થવું, એ વળુની અબેદતા-એક રૂપ થતાં જન્મ જરા અને મરણ, ઉપવ્રજાવૃત્તી આધિ વ્યાધિ રોગ શોક સંયોગ વિયોગ જન્ય અનંત દુઃખરહિત અનિયત અવરારગર સ્થાન ઉક્ત મહાત્માને સદેવ પ્રાપ્ત થાય છે.

(૧૦) સાલંબન અને નિરાલંબન એ બે પ્રકારના ઉત્તમ ધ્યાનથી ઉક્ત સિદ્ધિ થાય છે. શ્રી જિન પરિમાદિકનું આલંબન કરી-લેઈ ચિત્તની સમાધિ મેળવવા ઉચ્ચ કરોએ તે સાલંબન ધ્યાન કહેવાય, અને બહુજ ઉચ્ચ-અપ્રમત્ત ગુણસ્થાનાદિરૂપ અધિકાર પામી ઉક્ત આલંબન વિનાજ સદેવ સમાધિલીનતા બની શકે તે નિરાલંબન ધ્યાન કહેવાય. સાલંબનધ્યાન નિરાલંબન ધ્યાનનું દારણ હોવાથી અધિકારી પરત્વે (પોતપોતાના પ્રાપ્ત અધિકાર સુબળ) બંને ધ્યાન ધ્યાતાને સુખદાયી છે. ઉક્તધ્યાન કર્મ ઇંધનને દહન કરતા હુતાશન-અગ્નિ સમાન છે. ઉક્તધ્યાન રૂપ પ્રબલ અગ્નિગોળે સુવર્ણશુદ્ધિ કરાય છે તેમ આત્મવિશુદ્ધિ થાય છે. આત્મા કર્મમળ રહિત નિર્મળ-સિદ્ધરૂપ નિત્ય સદ-બનદી થાય છે. આમ આત્માને તદ્દન કર્મમળ રહિત કરતામાં ઉક્તધ્યાન કેટલું બધું ઉપયોગી છે અને તેથીજ પવિત્ર શાસ્ત્રોદ્વારા તેનું યથાર્થ જ્ઞાન સંપાદન કરતું કેટલું બધું જરૂરનું છે તે મુમુક્ષુ-મોક્ષાભિલાષી ભવ્યાત્માઓ આથી સહેજે સમજી શકશે. કેટલું બધું છે કે 'નાગં મુજ્ઞાણં ચરણસ્ત સોઢા' એવે જ્ઞાન અને તે દ્વારા ઉત્તમ ધ્યાન એજ ચારિત્રની ખરો શોભા છે.

## સદ્ભાવ સ્તુતિ રહસ્ય.

૨૪૫

(૧૧) મહા આકર્શ એવાં જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, મોહનીય અને આંતરાય-આ આરે ધાનિકમોનો ઉચ્છેદ-અત્યંત ક્ષય કરીને પૂર્ણાનંદ સદ્ભાવ અનંત રતનાવાનંદ સુખ પામી, સંયુક્ત-ક્ષાયિક અનંત જ્ઞાન દર્શન આરિત્ર મોનો વીર્યરૂપ અનંત અતુટ્ય યુક્ત સ્વાભાસિક અનંત આત્મિક સુખમાં રમણ કરતાં અને અવશિષ્ટ (આપી) રહેલાં આયુષ્ય, નામ, જોત્ર અને વેદનીય રૂપ અધાતિકમોનો પણ સર્વથા અંત-વિનાશ કરી નિત્ય-શાશ્વત એવો સર્વ ધાતિ અને અધાતિ કમોનો સર્વથા પરાભવ કરવારૂપ વિભવવાવટો દ્રરક્ષાવી આવો. વિશુદ્ધ સિદ્ધાત્મા સદ્ભાવ અનંત આનંદ વિદ્યાસમાં મશગૂલ રહે છે. સર્વ ઉ-પાધિથી સર્વથા મુક્ત થઈ અનંત શાશ્વતસુખ સાક્ષાત્ અનુભવે છે, વિલસે છે. આપણુ સર્વને એજ કામના મતર સર્વ અશુભ કામનાઓના અત્યંત વિગ્ધપૂર્વક કામમને માટે હો! તથાસ્તુ.

મુનિ કર્પૂરવિજય.

## શ્રાદ્ધ જોજન વિધિ.

શ્રી વ્રજયલક્ષ્મી સૂરિએ પોતાના સ્વેચ્છા ઉપદેશપ્રાસાદ ગ્રંથમાં શ્રાવકના બાર વ્રતનું સ્વરૂપ કહ્યા પછી બારમા સ્થંભના પ્રારંભમાં શ્રાવ-કોની બોજનવિધિ બતાવેલી છે તે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવા લાયક હોવાથી અહીં કેટલાએક બરૂરના વધારા સાથે બતાવાયામાં આવેલ છે. તેઓ પ્રારં-ભમાં કહે છે કે-

મુક્તિકાલે મૃદસ્યેન, દ્વારં નૈવ વિધીયતે ।

વાલ્યાદિ ભોજયિત્વાનુ શસ્યતે ભોજનં સદા ॥

“મૃદસ્યે બોજન કરવાનો વખતે ઘરના દ્વાર દેવાં નહીં અને બાળા-દિકો નમાડીને પછી જમવું. તે પ્રકારનું બોજનજ પ્રથમ સંનીય છે.”

આ એક શ્લોકમાં સાર થળો સમાવેલો છે, જમવા વખતે ઘરના દ્વાર બંધ રાખવાથી કદિ મુનિમહાશય અકરમાત્ર વધારે તો તે પાછા આદ્યા બંધ છે, અને બિશુક વિગેરે પણ નિરાશ થઈને ચાલ્યા જાય છે તેથી તે વખતે તો ખાસ દ્વાર ઉધાડીને રાખવા બેરૂઝ-આગમમાં પણ કહ્યું છે કે

૨૪૬

## શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

એક દારૂ પિણાવેદ, મુંજમાળો સુતાવજો ।

અળુકંબા જિજ્ઞેક્ષિ, અળુકંબ સચ્ચિ દારૂરેલો ॥

જોજન પાખતે દારૂ પાખતે ચેતાના દારૂ પાખતે ને પાખતે ને પાખતે  
કે જિજ્ઞેક્ષરે આપતે અળુકંબાદાન રેવાનું નિવારું નથી. ”

આ આપણાં ને ઉપરના શ્લોકમાં ઘૂંચ શબ્દનો એકસ નિર્ભય સ્પર્શ  
નો છે શ્રી ભગવતિ મૂંજમાં તુગિયા નગરીના આપકના વર્ણનમાં જ  
નુંમ્મ અલુકંબા એવું વિશેષ આપેલું છે. તેનો તાત્પર્ય એવો છે કે ‘ તે  
આપકના દારૂ બિલ્લુકાને આવવા જતા માટે નિરંતર કસાટા છે. ’ એવી  
રીતે યાગકેને દાન આપવામાં તેઓ બદાર વત્તે બેનપાગીની અને બેન-  
પાગીનીમાં પ્રવેશ કરે છે, મારે નો દારૂ બધે ચેતાથી આપા જતાં પડે  
છે તો તેઓ પિણા કરે છે. અસ બેનપાખતી કામગાજ પ્રકારે ચેતાનો દુ-  
લિપી ભરિયેલ થવા હેતા નથી.

જોજન વખતે દારૂ બધે કરવા તે અલુકંબાનો તે બહુજાજ નથી.  
એ કાર્ય આપ કરીને કૃપણોદર પરેલું છે. તીવ્ર કૃપણશાસનને આવકાળું  
બહુજાજ નથી. સામાન્ય કૃપણશાસનમાં પણ બે આવક હોય છે તો વત્તવા  
વખતે તો ચેતાનાં દારૂ ખુલાંજ રાખે છે. તે વખતે આવેલા યાગકેને તો  
અવરજ કાંઈક પણ આપે છે. કદિ સ્થિતિ મરીય હોય છે તો તે વખતે  
આવેલા બિલ્લુકો સહજ પણ આપે છે; નિરાશ પાછો વાળતા નથી. જૈન  
બંધુઓએ આ વાત અસ ખ્યાનમાં રાખવા ચેત્ય છે. મોટા શ્રીમંત ગણવા  
છતાં ગરિય બંધુઓ તરફ કે બિલ્લુકો તરફ ઉપેક્ષા રૂતિ રાખતી, તેઓને  
દુઃખે બેઠાને કે બિલ્લુ માટે મોકલ કરતા યા યજ્ઞવળતા બેઠાને કાંઈ પણ  
આપવા છલ્લોને અદેનત પણ આપતી નહી તે તેમના શ્રીમંત પણાને અસ્માવનાર છે

શ્રી જિનેશ્વર પણ દીક્ષા લેવાના પ્રારંભમાં એક વર્ષ પર્વત ને યાચના  
કરવા આપે તેને મનવાંચિત દાન આપે છે. તેને માટે એક કપિ કંદે છે કે-

ધર્મી પ્રણામના કારણ જગમુદ્, અનુકંપા પણ પારીરે;  
મરુતીદાન દીએ જગદીશ્વર, કારિદ રોર નિવારીરે.

આ વાર્ણિકતામાં ધર્મ પ્રણામના અને અનુકંપા એ બંને હેતુ હોય છે  
શ્રી કન્હરેલાના ભદ્રેશ્વર નગરમાં રહેનારા શ્રીમાળી જગદુશાહે રાંધ

## શ્રાદ્ધ ભોજન વિધિ.

૨૪૭

૧૩૧૫ માં જ્યારે મહા દુષ્કાળ પડ્યો ત્યારે એકસોનેબાર દાનશાળાઓ ઉઘાડીને દીન અનાથને અન્નદાન આપ્યું હતું. આ મુદ્દસ્થ બહુ મોટા શાહુદાર હતાં. જ્યારે તેમણે કહ્યું ત્યારે શ્રાદ્ધ પ્રકારની આગાહી સ્થળવાસી પુરુષો અને સ્ત્રીઓ સંસાર ભગવાન શિવદુસ્થાનમાં રથાને રથાને કરેલા હતા. એ દુર્ભિક્ષમાં તેમણે દુષ્કાળ દાન આપવા ઉપરાંત મોટા મોટા સન્ન આદશાદિને પણ અનાજની મદદ આપી હતી. તેણે હરીશચાહને બારહજાર મુડા, વીસમદેવને આઠહજાર મુડા અને દીલીના આદશાહને વીસહજાર મુડા ધાન્ય ઉછીનું આપ્યું હતું. તે વખતે મોં સાચા પૈસા મળે એમ હતા છતાં તેણે જ્યાર દીલીની પૈસા ન આવતાં ધાન્ય આપ્યું હતું.

જેના બંધુઓએ જેના દુષ્કાળની આદના કરતી કે તેના હેતુથી દુઃખાળની કપાળી આવા માટે ધાન્યનો સંસાર કર્યો તેના જૈન શાસ્ત્રધારે ખાસ નિયમ કરેલા છે. અને તેના બાદ વધી બધા તેમણે બાળપણથી વધારે દાન્ય લેતું નિષિદ્ધ છે; એમ સવાથી દર્શાવતી નાશ પાળી બધ છે, જેથી આવકબચાવ થયું નહિ થાય છે.

સમૃદ્ધિવાળા મુદ્દસ્થે ભોજન રામણે તો ખાસ કરીને દયા દાન વિશેષ કરતું, અને નિર્ધને સવાચકિત દાન આપતું. કહ્યું છે કે—

કુસિમરી ન કસ્કોન, સહ્યાધારા પુમાન્ પુમાન્

ભારતકાકમાવાતાન્, ભોજયેદ્ વંશવાદિકાન્ ॥

જ્યા જગતમાં પોતાનું પેટ ભરનારા તો કાણ નથી? પરંતુ તેઓ કાંઈ પુરુષ કહેવાતા નથી. પુરુષ તો જે બહુ મનુષ્યાદિના આધારભૂત હોય છે તેને કહેવાય છે તેથી જોજન રામણે આવેલા બંધુવર્ગાદિકને જરૂર બોલાડવા.

આ હકીકત પરતે ચિત્રાંગદ રાજનું દર્શન છે તે આ પ્રમાણે—  
ચિત્રકુટ ( ચિતોડ ) માં ચિત્રાંગદ નામે રાજા હતા. એક વખતે તેના કક્ષા ઉપર શત્રુઓએ ઘેરા પાડ્યો. તે વખતે બે દરવાજા ઉઘાડી રાજવાણાં આવે તો શત્રુ સૈન્યને પ્રવેશ કરવાનો ભય હતો છતાં તે ધાર્મિક રાજા ભોજન વખતે નગરના દ્વાર કબ્બા રખાવતો હતો, અને તે વખતે જે પાત્રકાદિ આપતા તેને માંતે દાન આપતો યા અપાવતો હતો. આવા બાદમાં પણ પોતાની ફરજ ન ભૂલતી એ ખરેખરી હતા છે.

પ્રારંભના વ્યેકમાં જાણ વિગેરેને જગાડીને જગવાતું અચ્ચુ છે તેમાં વિગેરે સમૃદ્ધી જાળવે ઉપરાંત ટૂંક, ઝાંઝા, માતાપિતા, પુત્રવધૂ, સેવક વગેરે

૨૪૮

## શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અને પશુઓ એ સર્વનું પ્રદાન કરવું. ઘરના સ્વામીએ જમ્યા અગાઉ એ સર્વની ઉચિત સંભાળ લેવી જોઈએ. બાળા, વૃદ્ધ કે વડાના એટલે બાળિયાળાની આવા પીવાની સંભાળ અત્યંત મોતના જમ્યા અગાઉ લેવી જોઈએ. માતા પિતા તો પૂજ્યતીક છે તેથી તેની સંભાળ લેવાની તો ખાસ ફરજીયાત છે. પુત્રપત્ની સંભાળ જો લેવામાં ન આવે તો વખતપર શરમો લીધે તેને બુખ્યા રહેવાનો સંભવ રહે છે. સેવકવર્ગને પહેલાંજ જમ્યા અગાઉ એવો ખાસ નિર્ણય લેવો જોઈએ, પરંતુ તેની તબતીબ પ્રથમ દરવાજી આવશ્યકતા છે. તેવો જમ્યાથી તેજા પ્રસાદ જિને કાર્ય કરે છે. પશુઓના ખારાખાણીની સંભાળ તો ઘરે આવામાં લેવાઈ જાય છે, પ્રાણ કે તો તાગતિનાના પ્રાણી છે. આણે દિવસ બુખ્યા વશ્યા રાખે તોખવ મોટી શકે તેમ જાય. વળી તેની સંભાળ માટે રાખેલા સંસ્કાર પણ તેના પાણીના અંકુશ દ્વારા છે તોજ જન્માવરની પૂરતી સંભાળ રાખે છે; તકીતો કળકોષ કરે તેમાં તો શું નવાઈ પણ તેના શોરાકના પદાર્થમાંથી ઉપાડી પણ જાય છે. માટે એ આવશ્યકતા સંભાળની રાખવાની જરૂર છે.

એ બધાની સંભાળ લીધા પછી નવકાર ગણુને તેમજ પોતે જે પચ્ચખાણુ કરેલું હોય તે સંભારીને પછી જમવું. નવકાર મંત્રનું સ્મરણ વધનતા નિવારણ માટે અને મંગલિકની નિષ્પત્તિ માટે છે; અને પચ્ચખાણુ સંભારવાની આવશ્યકતા પચ્ચખાણુના કળની વૃદ્ધિ માટે છે. પચ્ચખાણુને વારંવાર સંભારવાથીજ તે ખળી શકે છે. કહ્યું છે કે-**‘પાલિય પુણ પુણ સરિયં.’** વળી વારંવાર સંભારવાથી કળની પણ વૃદ્ધિ કહેલી છે. આ વાક્યમાં સ્મિત રીતે આખા દિવસમાં કોઈ વખત અથવા કોઈ દિવસ પચ્ચખાણુ વિના ન રહેવું એવું સમ્બંધ છે. પ્રાતઃકાળે ઓછામાં ઓછી નવકારશી અને સાંજે દુધીધાર કરવાની દરેક શ્રાવણી ફરજ છે. શ્રાદ્ધ નિમિષ દ્યારનાર તેમજ ગંદશી વિગેરે કરનાર આખા દિવસના પચ્ચખાણુ છે. ગંદશી વિગેરે કરનારનો ખાતાં પીતાં જેટલો વખત જાય છે તે શિવાયનો તમામ વખત વિરતિપણામાં ગણેલો છે.

શ્રાવકને માટે જોજનનો વખત નિર્ણય કરેલો છે. તેથી જોજન સમયનું ઉલ્લંઘન ન કરવું; ઉચિત સમયેજ જોજન કરવું. તે સંબંધમાં કહ્યું છે કે-

**યામમધ્યે ન મોક્તવ્યં, યામયુગ્મે ન લેચયેત્ ।**

**યામમધ્યે રસોત્પત્તિ, યામયુગ્મે વલક્ષયં ॥**

## આદ્ય ભોજન વિધિ.

-૨૪૯

“એક પહોર દિવસ ચાલ્યાની અંદર જમવું નહીં, અને એ પહોરનું ઉક્ષેપન કરવું નહીં. એક પહોરની અંદર જમવાથી રસોત્પત્તિ થાય છે, અને બે પહોરનું ઉક્ષેપન કરવાથી જાગનો દાગ થાય છે.” આમાં વૈદકનો અથવા શારીરિક નિયમનો સમાવેશ કરેલો છે. શરીરની સંભાળ રાખવાની પણ કેટલેક આંશે આવશ્યકતા છે. ખાતકાળમાં વહેલું ખાવાની બાબતમાં બાળક અપવાદમાં છે. ઉમ્મરમાં આવ્યા બાદ બીજા પહોરમાં જમવાની દેવ રાખવાની જરૂર છે. તેમાં બીજાને પણ એક લેવું છે કે-બીજા પહોરે જમવાની દેવતાગાને યત્ન નિયમ કરતા સંવેદી પડે છે, ખાતકાળમાં જમવાની દેવતાગાને નાકારમી કરવી પણ મુશ્કેલી પડે છે. પહેલા પોહોરમાં જમનારને રસોત્પત્તિ થવાની કમી છે તે બાબત લેવાયક રાખવની. વૈદકશાસ્ત્ર પણ એ બાબતમાં પ્રમાણ આપે છે.

ચોખ્ખ સમયે જમવામાં પણ ચાલતી ઋતુને અનુકૂળ આધાર કરવો તે સંબંધમાં કહ્યું છે કે ‘શરદઋતુમાં જળ પીવાયુ’, પોસ માધમાં જે ખવાયુ અને અશામાં જે સુવાયુ તેનાવડેજ મનુષ્ય જીવે છે.” વળી—“વર્ષાઋતુમાં લવણ અમૃત છે, શરદઋતુમાં જળ અમૃત છે, હેમંતઋતુમાં ગાયનું દુધ અમૃત છે, શિશિરઋતુમાં આમળાનો રસ અમૃત છે, વસંતઋતુમાં ધી અમૃત છે, અને ગ્રીષ્મઋતુમાં ગેળ અમૃત છે.” અર્થાત્ તે તે ઋતુમાં તે તે વસ્તુ અમૃત સમાન ગુણકર્તા છે. તેમાં પણ પોતાની શારીરિક પ્રકૃતિને અનુકૂળ હોવા ઉપર વધારે આધાર છે, તેથી તે સંબંધી ચોક્કસ વિચાર રાખવો.

વળી સર્વ ભોજન લોલુપ્તા શિવાય કરવું. લોલુપ્તાવડે ભોજન કરવાથી કર્મબંધ થાય છે, તેજ ભોજન લોલુપ્તા શિવાય કરવાથી તેવો કર્મબંધ થતો નથી કહ્યું છે કે—

ક્ષણમાત્ર મુલ્લસ્યાર્થે, લોલ્યં કુર્વતિ નો વૃધાઃ ।

કંઠનાડીમતિકાંતં, સર્વ તદશનં સમં ॥

“ક્ષણમાત્રના સુખને માટે પડિત પુરૂષો લોલુપ્તા કરતા નથી. કારણ કે કંઠની નળી અનિકમ્યા પછી તો જે ભોજન કર્યું હોય તે બધું સરખું છે.” કેટલાક આજ્ઞા માત્ર જાણી લોલુપ્તાના કારણથી કંઠમૂળાદિ અબક્ષ પદાર્થોનું ભક્ષણ કરે છે, અને મદિરા વિગેરે અપેય પદાર્થોનું પાન કરે છે,

૨૫૦

## શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પરંતુ તેથી અત્યંત કર્મબંધ થાય છે. બાકી વસ્તુનો સ્વાદ તો કાળુમાવજ રહે છે; અને તેથી થયેલા કર્મબંધના વિપાક મહા મહા ધણા કાળ પર્વત બોગવવા પડે છે તેથી આ બાબત ખાસ લક્ષમાં રાખવાની અગત્ય છે.

વળી અધિક બોજન પણ કરવું નહીં. અધિક બોજન કરવાથી અત્યુર્જા વામન, વિરેચન વિગેરે વ્યાધિઓ ઉત્પન્ન થાય છે, અને ખાતાં મેળવેલા મુખ કરતાં દુઃખ ધણું વિશેષ બોગવવું પડે છે. ડાહ્યા મનુષ્યો તો ગમે તેવા સ્નાદવાળી વસ્તુ પણ પ્રમાણ કરતાં વધારે ખાતા નથી. એક પરિતે કહ્યું છે કે “દે જીભ! તું જમવાનું ને બોલવાનું પ્રમાણ બાળી લે, કારણ કે અતિ જમવાનું ને અતિ બોલવાનું પરિણામ બહુ દારણ આવે છે.” આ શિખામણ ખાસ ધ્યાનમાં રાખવા યોગ્ય છે. કારણ કે ડાહ્યા માણસો પરિણામ તરફ પોતાની દૃષ્ટિ રાખીનેજ સર્વે કાર્ય કરે છે. તાત્કાલિક દેખાવ હાર મેહ રાખી દૂરી પડતા નથી.

એક વિકાસે કહ્યું છે કે—“હિતકારી મિત્રને પકવ બોજન કરનાર, ડાખે પડખે સુનાર, ચાલવાની ટેવ રાખનાર, દસ્ત પિશાબને નહીં રોકનાર અને સ્ત્રીના સંબંધમાં મનને વશ રાખનાર—એવો પુરુષ સર્વ વ્યાધિઓને જીતે છે.” આ હિતશિક્ષા ખાસ ધ્યાન આપવા યોગ્ય છે. બોજનના સંબંધમાં હિતકારી એટલે પથ્ય બોજન સમજવું, મિત્ર એટલે પ્રમાણિત સમજવું, અને પકવ તે પૂરું પાકેલું સમજવું. તેથી વિપરીત એટલે કુપથ્ય, અપરિમિત ને અપકવ બોજન જે કરવામાં આવે છે તો શરીરને અવસ્ય લાગી થાય છે. વળી કહ્યું છે કે—“અગાસે, તરકામાં, અંધકારમાં, જાણી નીચે, સ્મશાનમાં, પોતાના આસન ઉપર બેઠા બેઠા, તર્વની આંગળીને ઊંચી કરીને, ડાખી નાસિકા વહેતી હોય ત્યારે, કેવળ ભૂમિપર બેસીને અને જોડા પહેરીને ખાવું નહીં તેમજ ટાકું થઇ ગયેલું બોજન દૂરી લાંનું કરીને પણ ખાવું નહીં.” આમાં જણાવેલી દરેક બાબત લક્ષ આપવા યોગ્ય છે. અગાસે જમવાથી બોજનમાં રજ કે ઝીણા જંતુ વિગેરે અકસ્માત આવીને પડે છે, તરકે જમવાથી બોજનનો રસ વિકૃત થઇ જાય છે, અંધકારમાં જમવાથી બોજ્ય પદાર્થમાં ગમે તે આવી જાય તો તેની ખબર પડતી નથી, ઝાડ નીચે જમવા ખેસવાથી અનેક બાતિના પક્ષીઓની વિષા કે સર્પાદિ ઝેરી પ્રાણીઓની ગરજાદિ બોજનમાં પડવાનો સંભવ રહે છે, સ્મશાનમાં જમવું તે સર્વથા વર્જ્ય છે, કારણ કે ત્યાં નિરંતર અપવિત્ર પરમાણુઓ ઉડવાન

## શ્રાદ્ધ ભોજન વિધિ.

૨૫૨

કરે છે, તેનું આહારમાં મિશ્રણ થાય છે. પોતાને કાયમ જેસી રહેવાના આ સનાપર જન્મવાથી તે ઝોડું થાય છે, અને ઝાઝે દિવસે મક્ષિકાનું સ્થાન થઈ પડે છે. તર્જની આંગળી ઊંચી કરીને જન્મનું તે અપવંશણ છે. ડાબી નાસિકા વહેતી હોય ત્યારે જન્મવાથી પાચન થતું નથી. કેવળ ભૂમિપર જેસીને જન્મનું ઘણા દારણોથી વર્જ્ય છે, જમીન ઉપર અનેક અપવિત્ર વસ્તુ લાગેલી હોય છે તે ઉપર ઉપરથી સુકાઈ જવાને લીધે દેખાતી નથી, પરંતુ તેની અપવિત્રતા નાશ પામતી નથી; તેથી પોતે આસન નાખીને તે પર જેસીને અને ભોજનપાત્ર પણ જમીનથી જરા ઉંચું મુકીને ભોજન કરવું. બેઠા પહેરી રાખીને કાંઈપણ ખાવું તે નિષિદ્ધ છે. હાલના જમાનામાં આ બાબત શિથિળ થતી ચાલી છે, પરંતુ તે આચારથી બ્રહ્મચર્યાનાં ચિન્દ છે. અનેક પ્રકારની અપવિત્ર વસ્તુમાં વિહરનાર બેઠા પહેરી રાખીને ખાવું તેમાં શું શ્રેષ્ઠતા સમાણી છે તે કાંઈ સમજી શકાતું નથી. છેવટે ટાડું થઈ ગયેલું ભોજન ફરીને ઊંચું કરાવીને જન્મનું નહીં એમ કહેલું છે તે તો વૈદિકના નિયમથી પણ સિદ્ધ છે. કારણ કે ખીજવાર ઊના કરેલાં ભોજનમાં રસ વિકૃતિ પામે છે, અને તે ખાવાથી શરીરમાં વ્યાધિ ઉત્પન્ન થવાનો સંભવ છે.

શ્રી વિવેક વિહાર ગ્રંથમાં તેના કત્તાએ ભોજન આશ્રી આંઈ શ્લોકો કહેલા છે તેનો સાર આ પ્રમાણે છે—

“એકજ વસ્ત્ર પહેરીને, ભીતું વસ્ત્ર માથે વીંટી રાખીને, અપવિત્ર પણે અને અતિ લોહુપતા રાખીને સુત પુરૂષે ભોજન કરવું નહીં. ૧” અન્યદર્શનીઓ ઉધારે શરીરે ભોજન કરવાનું કહે છે અને તેમ કરતા દેખાય છે, પરંતુ જૈનધર્મુઓને માટે એક વસ્ત્ર પહેરીને અને ખીજું ઓઢીને ભોજન કરવાનું કહેલું છે. વસ્ત્ર ઓઢી રાખવામાં બહુ પ્રકારના શારીરિક ફાયદા છે. ભીતું વસ્ત્ર માથે વીંટી રાખવાથી શરીરમાં શીતળતા થાય છે, પણ જમતી વખતે તો ઉષ્ણતાની ખાસ આવશ્યકતા છે.

“મળમૂત્રાદિવડે અપવિત્ર થયેલું, ગર્ભાદિ હત્યાના કરનારાએ જોયેલું, રત્નસ્પર્શા સ્ત્રીએ અડકેલું અને ગાય શ્વાન કે પક્ષીઓએ ખોટલું કે સુધેલું ભોજન જન્મનું નહીં. ૨” પાપી પુરૂષોની દૃષ્ટિમાં પણ કેવું દુષિતપણું રહેલું છે તે આ ગાથામાં કહેલા ભાવથી જાણી શકાય છે. તેથી જ ગર્ભહત્યા વિગેરેના કરનારાએ જોયેલું ભોજન પણ વર્જ્ય કહેલું છે. ગાય, શ્વાન કે

૨૫૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પક્ષીઓ બોજન કરવાને સ્થાને આવે નહીં તે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે, જેથી તેમના ખોટવા કે સુધવાથી બોજનને વળવવાની જરૂર રહે નહીં.

“બોજનની પ્રવૃત્તિ જળ પીવું તે વિષ જેવું છે, અતે પીવું તે શિક્ષા જેવું છે, અને મધ્યે પીવું તે અમૃત જેવું છે. ૩.” જળ પીવાના સંયમમાં આ હકાકત ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાની છે, મધ્યે જળ પીવું તેજ સુખકારી છે તેથી આગમાં કે અતે જળ પીવાની ટેવજ રાખવી નહીં. બોજન કર્યા પછી સર્વ રસ બરેલા હાથવડે પ્રતિદિન જળનો એક ગળુ પીવો. ૪ જમીને ઉઠ્યા પછી જળથી આદ્ર એવા હાથવડે બે હમણા, પીન્ને હાથ કે નેત્રને સ્પર્શ કરવો નહીં પણ દીવ્યાબુ ઉપર ફેરવો તે હાથ ફેરવવો. ૫ બોજન કર્યા પછી ડાબે પડે બે મી નિંદ્રાગર સ્થાન કરવું અથવા સો ડાબાં આડાં. ૬” આ ત્રણ ખોટામાં જીર હાળામાંના નિયમે મળ્ય કરતા છે. સર્વ રસ બરેલા હાથવડે જળનો ગળુ પીવાથી સર્વ રસ સમકાળે મળી શકે છે. જળાદ્ર જમણો હાથ દીવ્યાબુ ઉપર ફેરવવો તે પુષ્ટિકારક છે, અને જમીને સો ડાબાં આડાં અથવા ડાબે પડે સૂવું તે પાચન કર્તા છે. તેમાં પણ નિંદ્રા ગર સ્થાન કરવું છે તે ધ્યાનમાં રાખવાનું છે. પ્રાણે દિવસે નિંદ્રા લેવી તે શારીરિક શક્તિને મંદ કર્તા છે; તેથી રાત્રિએ વહેલા સુવું પણ દિવસે ઉંઘવું નહીં.

“ બોજન સમયે અગ્નિ, નૈઋત ને દક્ષિણ દિશા, સંધ્યાકાળ, સૂર્ય યંત્રના અદ્યજની વેળા અને સ્વજનાદિકનું શય પડેલ હોય તો તે વખત અવશ્ય વર્જવો. ૭” આમાં ત્રણ દિશા વર્જે છે તે કનીક દિશા હોવાથી તથા સંધ્યાકાળ વર્જેલ છે તે વ્યંતરાદિના પ્રચારવાળો કનીક કાળ હોવાથી વર્જેલ છે. લોકીકમાં પણ તેનો નિયમ છે. સર્વ યંત્રના અદ્યજની વખતે દિશાઓ શૂન્ય દેખાય છે, અને એવા પરમાણુ રકંઘો ફેલાયેલા હોય છે કે જે બોજનમાં આવવાથી હાની કરે તેવા હોય છે. સ્વજનાદિકનું શય પડેલ હોય ત્યાં સુધી જમાય નહીં તે તો વ્યવહારથી પણ સમજ શકાય તેવું છે. એવે વખતે જમનાર લોકમાં પણ નિંદ્રા પાત્ર થાય છે. વળી તે વખતે અશુદ્ધિ ફેલાવાનો પણ સંભવ છે. આકર્ષ મરણ હોય છે તો ચિત્ત પણ શોકયુક્ત હોય છે. શોકયુક્ત ચિત્તે બોજન કરવાથી શરીરને પણ હાની થાય છે.

દુંદકમતિ સાથે નાનામાં થયેલ ચર્ચા વિષે ખુલાસો. ૨૫૩

આ બધી બાબતમાં એટલું ચોક્કસ સ્મરણમાં રાખવાનું છે કે અપવિત્ર પરમાત્મજો ભોજનમાં આવવાથી તે બુદ્ધિનો બ્રંશ કરે છે, વિચારને મહિન કરે છે, અને આચારથી ભટ્ટ કરે છે.

આહારો ક્યોક સાધારણ છે. તેમાં કશું છે કે “ભોજન કરતાં, મૈથુન સેવતાં, સ્નાન કરતાં, વગન કરતાં, દાનણ કરતાં, મલોત્સર્ગ કરતાં અને પેશાબ કરતાં બુદ્ધિગાન સનુષ્ટે મૌન રાખવું (બોલવું નહીં). ૮” એ સાત કાર્ય કરતાં બોલવાથી બીજી હાની થવા કિપરાંત જાનોવરણી કર્મનો પણ બંધ થાય છે, તેથી તે વખતે અવશ્ય બોલવું નહીં. તેમાં મૈથુન ક્રિયા વખતે બોલવું તે કામચેષ્ટાની વૃદ્ધિ કરનાર હોવાથી વર્જ્ય છે. શ્રાવક મૈથુન સેવા આનિ રક્તપાણે કરતાજ નથી; પ્રાણે તેની આરાકિત કમી હોય છે.

જોઈ જાય છે કે “ભોજન કર્યા પછી નાનાર મંદનું સ્મરણ કરીને બેસ.” આ મંદિતોકિક તથા પારસીક મંથનિકનું અપ્રતિમ કારણ છે.

કિપર જળાબ્યા કિપરાંત શ્રાદ્ધવિધિ તથા હિતશિક્ષાના રાસ વિગેરેમાં પણ ભોજન આથી અનેક વિચારો બતાવેલા છે તેપણ હવે મધીના અકમાં જળાવશું.

કિપર જળાવેલ બાબતો આવકે ભોજન અવસરે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવા યોગ્ય છે. તે પ્રમાણેની વિધિ સહિત કરેલું ભોજન પ્રશંસનીય તેમજ હિતકર્તા છે.

## દુંદકમતિ સાથે નાનામાં થયેલ ચર્ચા વિષે ખુલાસો.

ખંડનમાં આવેલા નાના નામના શેઠેરમાં ત્યાંના રાજના પરિતો સમય દુંદકમતિ સાથે ઉદ્દેશદલ તથા સુનિરાજ શ્રી વૃદ્ધભવિજયજીને વિવાહ થયેલો તે બાબતનો દેશમાં નાના રાજ્યના પરિતોએ આપ્યો તે હંપે. સ્ત્રી દુંદકમતિ, જેના હાથમાં મોતને તે નામથી ન ઓળખાવતાં તે નામને ધેરી દાખાનું છતાં બીજાકુલ બહી જમ સ્થાનકવાસી કહેવાય છે તેમના

૨૫૪

ઓ જૈનધર્મ પ્રકાશ.

તરફથી રાજકોટમાં નીકળતા “શ્રાવક” નામના પત્રે ગયા જેટ માસના પોતાના પુ. ૧ લાના અંક ૩ વર્ગમાં વધારો બહાર પાડી તે સંબંધી વિસ્તારથી લખેલું છે તેમાં તેઓ જણાવે છે કે-“નાબા સરકારે છાત્રાની પ્રસિદ્ધ કૃત્ય છે કે-વેદ વ્યાસજીના બનાવેલા શીવપુરાણમાં જૈન સાધુઓના જેને મિન્દ્ર બતાવેલા છે તે તમામ હાલના સ્થાનકવાસી સાધુઓમાં બેવામાં આવે છે. વિગેરે વિગેરે કારણોને લઈને સાચીન થાય છે કે સ્થાનકવાસીઓ અનાદિ છે અને સંવેગમત અનાદિ નથી. નવો થયેલો છે અને પૂન વિગેરે પાછળથી દાખલ થયેલ છે.”

આ લેખ વાંચ્યાબાદ તરતમાં કાંઈ પણ લખવાનું અમે મુલતવી રાખ્યું હતું કારણ કે નાબા સરકારના ઠરાવની આખી નકલ અને અંગારી હતી અને શીવપુરાણ બેતાની આશયક્ષતા હતી. ઠરાવની નકલ તમામાંજ આવી ગઈ હતી ને હાલમાં શીવપુરાણના તે અંગારા પણ અમે બંને વાંચ્યા છે તે ઉપરથી આ લેખ લખવાની જરૂર પડી છે.

પ્રથમ તો નાબા સરકારના ઠરાવનો જે હિતેખાપ “શ્રાવક” પત્રે પ્રગટ કર્યો છે તેમાં જે શબ્દો વાપર્યા છે તેમજ નીચે નોટમાં પણ જે શબ્દો લખ્યા છે તેવા શબ્દો નાબા સરકારના ફેસલામાં હોઈ નહીં. નાબા સરકારનો ફેસલો પ્રથમતો આપણને બંને વર્ગને માન્ય કરવા હાયક નથી; કારણ કે તેમણે ફેસલો આપવાનું કામ આપણા સિદ્ધાંતો ઉપરથી કરવાનું હતું તે તો આગ્રુપર રાખીને તે ફેસલામાંજ લખે છે કે-બંને પક્ષ તરફથી શાસ્ત્રોના અર્થ જુદા જુદા બતાવવામાં આવતા હતા તેવામાં કોઈએ શીવપુરાણની યાદ આપી કે તેમાં જૈનનો વેશ બતાવ્યો છે તે ઉપરથી શીવ પુરાણની જ્ઞાનસંહિતાના ૨૧ મા અધ્યાયમાંથી અમુક અમુક શ્લોકો બોધા અને તે ઉપરથી નિર્ણય કર્યો. આ નિર્ણયના શબ્દો તેના ઠરાવમાં નીચે પ્રમાણે છે—

“શિવપુરાણમે જૈનમત પંથ માયિક લીલા હૈ इससे गृहस्त सिद्ध होता है क्योंकि मायिक गृहस्ती होता है. सो दरजा गृहस्तका अधिक हुआ. इस वास्ते वनिस्वत औरमतके साधुओंके इनके मतमें स्त्रीयांभी साधु ज्यादा होती हैं. मायिक पंथको

કુંઢકમતિ સાથે નાભામાં થયેલ મર્યા વિષે ખુલાસો. રૂપ

ફલત્યાર હૈ કિ જૈસા લિલાસ ઓર ચિન્હ વૈરા રાખનેસે ઉનકે શિષ્યોમેં ઉનકી પ્રભુતા હો વેમા રાખે. ક્યોંકિ એસે સાધુ પર આશ્રય હોતેહૈ. જો વેદાંતમતમે સાધુ હૈ સો સ્વ આશ્રે હૈ.”

હમારી રાયમેં જો મેષ ઓર ચિન્હ જૈનીયોંકે શિવપરાણમેં લિલેહૈ વો સમ વહીહૈ જો સમગ્રત હુઠાંયે સાધુ રાખતેહૈ દર અમલ ફત્તદાઈ ચિન્હ રાખનેહિ વાજવ હૈ. અગર માયિકપંથ સમજકર કમવેશ કરના ચાહે તો કોઈ પુમાનત નહીં હૈ ક્યોં કિ માયિકપંથ બંધનમેં નહીં વલકે અજાદ હૈ.

આની ખામી ખીજી દર્શાવત લખી છે કે જેમાં આસતી દર્શાવતે સંબંધ નથી..

ઉપરના ફેસલાની બાબા હિંદુસ્તાનીને લગતી છે તેથી તે સમગ્ર શ્રદ્ધા તેમ હોવાથી તેનો અર્થ લખવાની જરૂર નથી. હવે પ્રથમ તો અમે એ પ્રશ્નને છીએ કે “શ્રાવક” પત્રના અધિપતિ સાહેબે લખેલ શબ્દો આ ફેસલામાં ક્યાં છે? આયું અસત્ય લખવામાં શોભા છે? આખો ફેસલો અમારી પાસે તૈયાર છે. શંકા હોય તેણે ખુશીથી વાંચી જવો અથવા નહલ મંગાવવી, રથાનકવારી અનાદિ છે અને સંવેગી અનાદિ નથી, નવા થયેલ છે. આયું આમાં ક્યાં લખ્યું છે? વળી પૂજા મિગેરે પાછળથી દાખલ થયા છે, એમ ભાઈબંધ “શ્રાવક” લખે છે તો તેની તો આમાં મંથ પણ નથી; માટે જે લખવું તે તપાસ કરીને સત્ય લખવું એજ પત્રકારની ફરજ છે.

શિવ પુરાણનો પ્રસ્તુત અધ્યાય કે જેમાં ખાસ કરીને જૈનમતની નિંદાજ છે, તેને માયિકની ઉપમા આપી બહુ કનીટ પંક્તિમાં મુકેલો છે. તેવા અંથ ઉપર આધાર રાખી કુદવું વ્યાજખી છે? કદિ વ્યાજખી માનતા હોતો શિવપુરાણ જ્ઞેયું છે? તેમાં શું લખ્યું છે? ફેસલો આપનાર ગમે તે કારણથી અથવા મતિદોષથી ગમે તેમ લખે કે “જે ભેષ ઓર ચિન્હ જૈનિયોંકે શિવપુરાણમેં લિખે હૈ વો સભ વહી હૈ જો ઇસવખત કુઠિમે સાધુ રખતે હૈ” પણ જેને ખાલ અભ્યંતર નેત્ર હોય છે તે

૨૫૨

શ્રી જૈનધર્મે પ્રકાશ.

તો બોધ સમજી શકે છે કે તેમાં 'ખંડ' શું છે? જુઓ શિવગુરુજીના પ્રશ્ન-  
ત આશ્વાનાં શ્લોક ૩ નં-

વસ્ત્રયુક્તં તથા દસ્તં, શિષ્યપાપં મુણે સદા ।

ધર્મેતિ વ્યાહરંતં તે, નમસ્કલ્પ સ્થિતં હરેઃ ॥૧॥

આનો અર્થ લખવાની અમારે જરૂર નથી. જેઓ નાનાના ફેસફાથી  
રાજી રાજી થઈ ગયા હોય તેમણે પોતે આ શ્લોકનો અર્થ પીચારી લેવો.  
આ શ્લોકમાં મુદપતિ લાથમાં રાખેલી લખી છે કે મોટે બાંધેલી લખી છે?  
વળી આમાં 'ધર્મલાભ' કહે છે એમ લખ્યું છે કે 'જી' કહે છે એમ લ-  
ખ્યું છે?

કદિ આગળ ઉપર પચ્ચીશમે શ્લોક છે તે ઉપર ધ્યાન ખેંચાય તો  
તેમાં પણ તુંડે વસ્ત્રસ્ય ધારકા લખેલ છે તુંડે વસ્ત્રસ્ય ચંચકા લખેલ  
નથી. મુખપચ્ચિકા બંધાશે લાગે મુખપાસે રાખવામાં આવતી હોવાથી મુ-  
ખે વસ્ત્ર ધારક કહેવાય પણ તેથી બાંધવાપણું સિદ્ધ થતું નથી. વળી ત્વા-  
રપછીના ૨૬ માં શ્લોકમાંજ લખે છે કે—

ધર્મો લાભઃ પરં તત્ત્વં, વદંતસ્તે તથા સ્વયમ્ ।

માર્જની ધાર્યમાણાસ્તે, વસ્ત્રલ્લંઘનિર્નિર્મિતામ્ ॥૨૬॥

આ શ્લોકમાં પણ ધર્મલાભ કહેવા સંબંધી લખે છે તે વિચાર્યો.  
અને તે અંશકારણ અજ્ઞાનપણું પણ બનેલું કે વસ્ત્રના બંધોની બનાવેલી  
મોર્ચલી (ઝોર્ચી) રાખનારા કહ્યા છે. રત્નોદય (ઝોર્ચો) રેતું બને છે? તેની  
પણ ખચર જણાતી નથી.

આ બધું નાનાના ફેસફા ઉપર બળ ધરાવનાર માટેજ લખ્યું છે.  
એમે તો એને માન્ય પણ કરતા નથી અને તેનોપર બળપણ કરતા નથી.  
કારણ કે ફેસફા આપનારા પ્રચલ જૈનતા દ્રોષી છે. તેઓ પોતાના ફેસફાનાં  
પ્રારંભમાંજ લખે છે કે—

“સરકારવાલાકો ખ્યાલ હુવા કે અગરચિ જૈનીઓંસે મિ-  
: લને કે હમારે શાસ્ત્રમેં સુમાનત હૈ લેકિન ગવમિટ ઇન્ડિશયા  
બહાદુરકિ તરફસેં જો હમેં સજ્જ બિતાબ હાંસલ હૈ ઇસલિયે  
જો શાખસ દરખાસ્ત કરે હિસાબ મુનાના જરૂરી હૈ.”

## સાર્વજનિક ઉન્નતિની સર્વોત્તમ કુંચી.

૨૫૭

જેઓ 'દેવી'ને મળવાની પણ અમારા શાસ્ત્રમાં મનાય છે' એમ માને તેમની પાસેથી ફક્ત એકે એકે તે ઉપર આધાર રાખવો તે કેટલુંબધું ઘેર મુનાસમ છે. તે સુત્ર જોઈએ સ્વયમેવ વિચારી લેવું.

આ ક્ષેત્ર સમાપ્ત કરતાં ચાર પ્રશ્ન અમારા દિલમાં ઉડે છે, તે આ નીચે લખ્યા છે તેનો વ્યાખ્યાની ઉત્તર મળશે તો આભાર માનશું.

૧ આજ સુધી હુંદીયા કહેવાતીમાં શરમ નહોતી લાગતી. મૂળથી તે નામધોજ પંથ કાઢ્યો છે ને તેનાપરથીજ દેશપરદેશમાં હજુ પણ ઝોળીખાય છે છતાં હવે તે નામથી શરમ લાગવા માંડી છે તેનું શું કારણ? હુંદક પક્ષ તરફથી નીકળતાં બંને ચોપાનીઆમાં એ શબ્દજ દેખાતો નથી અને ઉપાશ્રયે લગાવેલા પાટીઆમાં પણ હુંદીયા શબ્દ ફેરવીને સ્થાનકવાસી શબ્દ લખવા પડે છે તેનું શું કારણ?

૨ સાધુ માટે આજ સુધી હુંદકમતિ 'રીખ' શબ્દ વાપરતા હતા તે શૂદ્ધી વાળી હવે મુનિરાજ શબ્દ વાપરતા માંડ્યો છે તેનું શું કારણ?

૩ પ્રતિમાને માન્ય કરનારા ચેતામ્બરીઓને માટે "દેશવાસી" શબ્દ ક્યાંથી શોધી કાઢ્યો છે? શું સ્થાનકવાસી શબ્દ સાથે ઠીક લાગવાથી જ નેડી કાઢ્યો છે? વાસી કેમ કહેવાય? દેશમાં વસે છે કોણ? શ્રાવકો તો દેશમાં રહેતા નથી, ત્યારે શા કારણથી એવું નામ નેડી કાઢ્યું છે?

૪ જિનમર્તિને ન માનવી અને સાધુ શ્રાવકના ફેટામોઢનું કામ બહોળે સાથે શરૂ રાખવું તેનું શું કારણ? ફેટા તે સ્થાપના કે પીઞ્ઞ કાંઈ? સિદ્ધાંત કારે બ્યારે સ્થાપના સલ્ય કહ્યું છે ત્યારે પ્રતિમાના સંબંધમાં ના પાડવી અને ફેટાના સંબંધમાં આ અમારા ગુરૂનો ફેટો છે, આ અમારા પિતાનો છે અને આ અમારા મિત્રનો છે છત્યાદિ કહેવું ત્યારે આ અમારા દેવની મર્તિ છે એમ કહેવામાં અડચણ શું?

આ ચાર પ્રશ્નાના ઉત્તર તટસ્થ વૃત્તિથી ન્યાય પુરુસર મળે તો જનતાની આકાંક્ષા છે.

ધન્યવાદ.

## સાર્વજનિક ઉન્નતિની સર્વોત્તમ કુંચી.

( અનુસંધાન પ્રૃષ્ઠ ૨૪૦ થી )

વાશુક કર્મરૂપી અપટાપદ આ આત્મમુક્તિના પર સ્વારી કરી રહ્યા છે

૨૫૮

## શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

લાંડાંથી તે મહિતક (મગજ) ની યોગ્ય અવસ્થા કરવાનું અથવા તેની સમાધિ લેવાનું અર્થાત્ સારાસારનો વિચાર કરવાનું આપણને સુઠતું નથી. આપણે કારણક્રમમાં દ્રશ્ય તેમાં પચાવત્ મગ્ન માનવા લાગીએ છીએ, તેટલામાંજ આપણી સર્ગ અભિલાષાઓનો સમાવેશ થઈ જાય છે; અને મન મદા અવળું બની આત્મરાગની સલાદથી અવળું વર્તવા પ્રયત્ન કરે છે. આત્મરાગની મરહ જો તેને દેવગુરુ ભક્તિ તથા બ્રાતૃભાવ વિગેરેમાં ચોંટતા યત્ન કરે છે તો મનમંત્રી દુષ્ટ થઈ આત્માભંગ કરી આત્મરાગને બામાયે છે, આત્માની પરવા ન રાખતાં સ્વચ્છંદે વર્તે છે. કારણ કે મૂળથીજ આત્મરાગએ મનને કળ-બામાં રાખ્યું નથી; અને તેથી તે મનમંત્રી ઝોટસો બધા સ્વતંત્રપણે વર્તવા લાગ્યો છે કે તે કાંઈ પણ સારાસારનો વિચાર કર્યા વગર જેવી તેવી બા-બતમાં યદા તદા જ્યાં ત્યાં આત્મરાગને લાઈ જઈ ખસાય કરે છે, ચોરી કરાવી બંદીબાનામાં ઘસાવે છે, પરસ્ત્રીગમન કરાવી પાયમાલ કરે છે, પ્રાણુનો અતિપાત કરાવી પાપી બનાવે છે, અને અસત્યના પાપપૂંજમાં આ-ત્માને દગ્ગાવી મારે છે. મોઢ મોઢ ને મોઢ શિવાય મન બીજું કાંઈ સુઠતા દેતું નથી, અને મગતા, લોભ, લલુપ્તા, અજાનતા, આદંકાર વિગેરેને સમજ કરી નાંખે છે, અને વિષયવાસનામાં ગરકાવ કરી નાખી આ આત્મરાગ જે મદાન ઉપરીસત્તા ધરાવનાર પવિત્ર સત્તાધીશ છે તેને કલંક લગાડે છે. મનમંત્રી આત્મરાગનો હુકમ બિલકુલ નહિ બળવતું હોવાથી આત્મરાગ બિચારો સ્નાયૂન થઈ ચૂઠે જોરી રહે છે, અને પોતે પણ મલીન થતો જઈ પોતાનું પરાક્રમ—સ્વસ્વરૂપ પ્રકાશ કરી શકતો નથી. જે પ્રકારે બાલપ્રકૃતિ તથા મનદ્રિય વિગેરે તેને પ્રેરણા કરે છે તે પ્રમાણે પોતે પણ તેની મર-હને આત્મીન થઈ વર્તી કરે છે, અને પોતાની સ્વતંત્રતા ગુમાવી ગેરે છે. પોતાનું આત્મસ્વરૂપ ભૂલી જઈ ધીર નિદ્રામાં પડી રહે છે. પોતાની અનંત આત્મશક્તિનો ઉપભોગ કરવાને નિર્ભાગી બને છે, અને પોતાથી પવિત્ર જે પરમાત્મસત્તા તેની સલાદ લેવાને બદલે તે આત્મરાગ દુષ્ટમંત્રી મન તથા ઇંદ્રિયોની સલાદ લેવાનું વધારે દુસ્ત ધારે છે.

પરમપ્રિય અંધુઓ ! આપણે બાલ્યુનું જ્ઞેષ્ઠએ કે ઇંદ્રિયો તેમજ મન પણ દસ્ય વસ્તુ છે; કારણ કે તે પુદ્ગળમાંથી ઉત્પન્ન થાય છે. બ્યારે માણસનું મન દુષ્ટ થાય છે ત્યારેજ તેને અકાળે વિષયવાસના બગૃત થાય છે, અને મનની દુષ્ટતાને લીધેજ અકાર્ય કરવા તત્પર થાય છે, તેમજ પરદાસાગમન વિગેરેમાં

## સાર્વજનિક ઉન્નતિની સર્વોત્તમ કુચી.

૨૫૯

પ્રવ્રત્તમાન થઇ ભારે કર્મી બને છે; તે દરેકના અનુભવની બાત છે. તેથી બાળપુત્ર જેમજે કે તે બાળુ દુષ્ટ મનની ખરાબીનુંજ પરિણામ છે, અને તેને છતાંતેની શક્તિ જેનામાં હોતી નથી તે મહા દુઃખના ભાજન થઇ અમ્મ સંસારચક્રમાં ભ્રમણ કર્યા કરે છે.

એક વિષયને છતતાં, છત્યો સખ સંસાર;  
નૃપતિ છતતાં છતીએ, દળ પુર ને અધિકાર.  
નિરખીને નવયૌવના, લેશ ન વિષય નિદાન;  
ગણે કાષ્ટની પૂતળી, તે ભગવાન સમાન.

૨

અલબત્ત, તે મન દુષ્ટ અથવા નિકારી ત્યારે ન ગણી શકાય કે જ્યારે તે સમજ પૂર્વક ( યોગ્ય અવસર બતાવી ) પોતાની દુરજ સમજી અથવા સંજ્ઞિનિયમને અનુસરવાની કે સંતતિ વિગેરે વધારવાની પોતાની ઇચ્છા આદિ કારણથી, ફક્ત દુષ્ટતાથી પ્રેરાઈને નહિ પણ રાજસપ્રકૃતિ મારા પર બહુ દબાણ કરે છે તેથી તેને સહન કરવાના અસામર્થ્યને લીધે તેને વસતર્ફી મારે થતું પડે છે; અને આંતરે હું મારો નિશ્ચયધર્મ ચૂકનાર નથી એમ ધારીને ફક્ત ક્વચિત ક્વચિત આસક્તિ વિના સ્ત્રી સમાગમ કરે છે તો તેને જ્ઞાની પુરષો ક્ષમાપાત્ર ગણે છે. પરંતુ જે દુષ્ટ પ્રકૃતિથી પ્રેરિત થઈ અકાર્ય કરવામાં તત્પર રહે છે, અથવા અયોગ્ય રીતે પરસ્ત્રી વિગેરે પર કુદૃષ્ટિ કરે છે, તો તેમાં મન મહા દુષ્ટ કરે છે; અને તેથી તે દુષ્ટ મન આદુ અવળું આઘાતમાં પડી વતન શિક્ષા પામે છે એટલુંજ નહિ પરંતુ તેના માનસિક કર્મો જન પર એટલા બધા અસર કરે છે કે છત્યો પાશુ અસ્તીમ કાળ પર્વત સંસારમાં બટકાવ્યા કરે છે તોપણ પોતાની દુષ્ટતા છોડતું નથી. કારણ કે શારીરિક કર્મો કરતાં માનસિક કર્મો કેટલીક વખત ઘણુંજ માઠ અને નિઃશસ્ત્રિત થઈ પડે છે.

પ્રિય સુહૃદ્જનો ! આપને મારી નામ વિનંતિ છે કે આ મનુષ્યદેહ આપણને મળ્યો છે તે ખરેખર મહા ઉત્તમ મળ્યો છે. અલબત્ત, મહાપુણ્ય-રાશિ એકત્ર થઈ હોય ત્યારે ચિંતામણિ રત્ન સમાન મનુષ્ય જન્મ પ્રાપ્ત થાય છે. કારણ કે આ ભવમાંજ આપણને કાંઈ પણ સારાસારતું ભાન થાય છે. દુષ્ટ મનમંત્રી આપણને અનંતકાળથી ભ્રમાવેતો રહે છે; તેને માટે આપણને આ ભવમાં એવી સરસ સામગ્રી મળી છે કે તેથી આપણે

૨૬૦

## શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

આપણા દુષ્ટ મનને સીધું સરળ અને વશવર્તી બનાવી શકીએ તેમ છે, અને તેજ આપણી આ મનુષ્યજન્મ પામીને પવિત્ર કરે છે. કોઈ પણ ભવાંતરમાં આવી સામગ્રી પ્રાપ્ત થવી મહા મુશ્કેલ છે. આપણે પ્રથમ તો અસંખ્ય વર્ષોજ અનિષ્ટ યોગિનાં ઉત્પન્ન થયા હોઈશું; ક્યાં ક્યાં ઉત્પન્ન થયા હોઈશું તે કેવલધારક માત્રાના શિવાય આપણને માલુમ નથી. પરંતુ આપણા મનની સદગતિ ગતિ પ્રમાણે આપણી ગતિ થઈ હશે તે તો નિઃસંશય વાત છે; અને તે પણ નિર્વિવાદ વાત છે કે આપણે અનંત પ્રકારની દુષ્ટ અથવા સારી ચોરાશીલાખ યોગિનાં મનમંત્રીએ વિપાકોંઠાં કર્મોનુસાર જાણ આપ્યા હોઈશું. હવે પ્રિય વાંચકો ! આપને ખુશી થવાનો વખત છે કે તમે આ જન્મમાં જ્ઞાનરૂપ ઝરાતું સુધારસ સમ નિર્મળ જળપાન કરવા ભાગ્યશાળી થયા હો; જ્ઞાનરૂપ ઝરો એવો દ્રોણ દેવતાઈ પ્રભાવવાળો છે કે જે આદમી આ ઝરાના નિર્મળ જળનો આસ્વાદ લઈને પચાવી શકે છે. તે પોતાના અંતર્ગત આત્માને જ્ઞાની બનાવી તેના પર અનંતકાળથી વળી ગયેલ કર્મદળને ધોઈ સાફ કરી નિર્મળ કરતો જાય છે. જેમ જેમ વધારે જ્ઞાનજળ આત્માને શુદ્ધ કરવાને કામે લગાડાતું જાય છે તેમ તેમ તેનો શુદ્ધ સ્ફારિક જેવો પ્રકાશ ઝળકી નીકળી પોતાના કિરણોને અવની પર પ્રકાશમાન કરે છે; અને અન્ય જનોના હૃદયદ્વારમાં પણ પ્રકાશ પાડવા સૂર્ય સમાન બને છે. જે પાણીથી પણ ખીંગળે નહિ તેવા મગશીળીઆ પથ્થરરૂપ હોય છે તે કમશઃ સંસ્કારિત થતાં થતાં શુદ્ધ સૂર્યકાન્ત સદૃશ ગુણ ધારણ કરે છે; અને પછી જેમ શુદ્ધ સૂર્યકાન્ત મણિ સૂર્યનાં કિરણોને ઘસણ કરવા બસીઠ થાય છે, તેમ આપણો આત્મા પણ શુદ્ધતર થવાથી અપૂર્વ જ્ઞાનને ઘસણ કરવા ઉચ્ચ થતાં બસીઠ થાય છે; અને જેમ જેમ તેના પર શુદ્ધ જ્ઞાનનું શિંગળ થાય છે તેમ તેમ તેનું શ્રેષ્ઠ વધતું જાય છે, તેથી તે આ દુનિયાને મહા લાભોપાર્જન કરાવી પોતાની અદ્ભુતતા અને અમૃત્યતા આ લોકમાં મૂકી કંતો અત્યુત્તમ મોક્ષપદ પામે છે, અથવા પોતાના પુણ્યબંધના ક્ષણ તરિકે મહાકૃતિમ ઋદ્ધિવાન દેવપણને પ્રાપ્ત કરે છે.

‘પરમપ્રિય વાચક મિત્રો !’ કષ્પતાં ખેદ થાય છે કે શાદારણને માટે, શી અડચણોને લીધે આપણી આત્મીક ઉન્નતિ થતી નથી તે જણાવું નથી. ખરેખર ! આ જમાનો એવો દુષ્ટતા તથા હાનીને પામેલો છે કે તેમાં સ્વાર્થ-શક્તિ, વિપવત્પરતા, સંતસારગમનો અભાવ અથવા ઉત્તમ યોગ્ય સામગ્રી-

## સાર્વજનિક ઉન્નતિની સર્વોત્તમ કુચી.

૨૬૧

ની અપ્રાપ્તિ વિગેરે કારણો અવનતિ કરનારા જણાય છે, પરંતુ તે બધાં કારણો છતાં તેમાં બાહ્ય નિર્ણય કારણોને દબાવી દેવાની શક્તિ આ આત્મ શાસ્ત્રમાં રહેલી છે.

પરંતુ તે આત્મરાજ્ય પોતે સ્વતંત્ર મિત્રજનો મોહાભિભૂત તથા અજ્ઞાન પ્રેરિત ન થયો બનેલો. આ જગાનામાં જન્મતા પ્રાણીઓ બિચારા શુદ્ધ બીજને આધારે દૃઢ શરીર તથા શુદ્ધ માનસિક વારસો મેળવી શકતા નથી, અને તેથી તેઓ આત્મિક ઉન્નતિ કરવા લાગ્યશાળી બની શકતા નથી. આજકાલ જન્મ્યા પછી માણસપર શુભ સંસ્કાર કરનારી સામગ્રીઓ ધીમે ધીમે કઠિન કાળચક્રના પ્રભાવે અદૃશ્ય થતી જાય છે, આચાર વિચારોમાં બદલાવ થવા લાગી છે, શુદ્ધ ધાર્મિક બંધનો શિથિલ થવા લાગ્યા છે, તેમજ નથી રહ્યા અસહનતા વખતના શુદ્ધ જ્ઞાની ધ્યાની, ઋષિ મુનિમહાશયો, નથી રહ્યા જડીયુદ્ધો જોવાધિને જાણનારા પ્રવીણ પુરૂષો, નથી રહ્યા આનંદાનના ઉત્તમ પદાર્થો (વસ્તુમાંથી રસકસ કમી થતો જાય છે), અને નથી રહી તેવી કુદરતી અનુકૂળતાઓ; વરસાદ અને શીતળણુતા વિગેરે પણ જનોના કર્માનુસારે પોતાની યોગ્ય ફરજ બજાવતા નથી, વાયુ સ્તબ્ધ રહી લોકોને આરોગ્યતા આપવાને બદલે દુષ્ટ મરકોને કોપાવી મૂકે છે; પરંતુ જો તે બધાનું મૂળ કારણ તપાસવા બેસીએ તો તે બધાંપર ઉપરીપણું ભોગવવાની શક્તિ ધરાવનાર મનુષ્ય જાતિની જ ભૂલ તેમાં દૃશ્યમાન થાય છે. કોઈ નોકરીયાત આદર્શી પોતાની ફરજ ન બજાવતાં દુષ્ટપણે વર્તે તો તેમાં ઘણું કરીએ તે નોકરીયાત આદર્શી કરતાં તેનાં ઉપરીની જ ભૂલ હોય છે, એમ સદ્ગત વિચાર કરતાં જણાઈ આવે છે. આપણે પોતે જ આર્થ રીત રિવાજોમાં બદલાવ કરી સૂઝી ભ્રમમાં ફસાઈ અનુચિત કર્મ કરવા લાગ્યા છીએ, આપણે પોતે જ વહેમનાં પૂતળાં બની સૃષ્ટિવિરુદ્ધ કાર્યોને ઉત્તેજન આપીએ છીએ. આપણે પોતે જ સારાસારનો વિચાર ન કરવાથી જડ વસ્તુઓ સૃષ્ટિના અમુક નિયમ પ્રમાણે ન વર્તતાં આપણને પ્રતિકૂળ થઈ પડેલ છે. પરંતુ જ્યારે આપણે અસહનતા વખતના જાહેજલાલીવાળા તથા બિચારા શાવાળા વખતપર ધ્યાન પહોંચાડીએ છીએ ત્યારે પ્રત્યક્ષ થાય છે કે તે માણસો ઘણા જ આત્મજ્ઞાનમાં આગળ વધેલા, સત્યનિષ્ઠ અને પ્રમાણિક, યોગ્ય રીતભાતવાળા તથા શ્રેષ્ઠ આચાર વિચારવાળા હતા. તેઓ પોતાનું જીવન શા માટે છે અને તેની વ્યવસ્થા કેવી રીતે કરી તેનો આ સૃષ્ટિમાં

૨૬૨

## શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

લાભ લાભ મનુષ્યત્વને સફળ કરવું તે પૂર્ણરીતે સમજતા હતા. તેઓના આચારવિચારની પ્રનાલિકાજ એવા પ્રકારની રચાયેલી હતી કે તેઓ પોતાના સાંસારિક કાર્યો કરવા કિપરાંત પોતાના આત્માને ઊન્નતિ માર્ગ તરફ ધીમે ધીમે લાઇ જઈ આતે સર્વ ક્રિયાને રોધ કરી સમાધિમરણને પ્રાપ્ત થઈ અનંત મોક્ષ મુખ પહોં મેળવી શકતા હતા. તે પ્રમાણે અનંત જીવો સિદ્ધિપદને પામ્યા છે તેના દાખલા આપણી પાસે રહ્યું છે. પરંતુ હાલ! ખેદ! તે બધો વખત જ્ઞેતઞ્જેતામાં પસાર થઈ ગયો છે. મિથ્યાવાદ, વહુંમે અને ગાંડરીયા પ્રવાદની અંધ પ્રતિભાએ તેને બદલે જન્મ લીધો છે. કેટલાક સ્વાર્થી આજ્ઞાનજરેલા પાપરોના કથનાર લોકોની શ્રદ્ધા ખેરાતી બન્યું છે; અને મનુષ્યજાતોને અદિદેશમય પદ્ય પાવન સંગત સામાન્ય પર્વે મેળાવેને બદલે વિગ્ન વિગ્ન મતમતાંસિન પરસ્પર ઝગડામાં આ દિંદુસ્તાન મળા પાપમાલીને પામી કચ્છરલાણુ થયું છે. પડતો પડતાનું આક્રંબન લેવા લાગ્યો છે. અને મોહાંધ પુરો મોહાંધ પુરોના ભગાવ્યા ભમી જઈ સત્ય કથન કરનાર પર તિરસ્કાર જતાવવા લાગ્યા છે. અરે અદ્ધસોસ! દિંદુસ્તાન, આજ તારી પાપમાલી, આજ તારી અવદશાની અનુપમ કુંગી અને ત્યાંજ તારી સમગ્ર અવનતિનો સમાવેશ થઈ ગયો છે.

જે સત્ય એક વખત ગાખા આર્યવર્ત (ભારતવર્ષ) માં ફેલાવો પામી અન્ય લોકોને વિદ્યા હુન્નરની બાબતમાં હેરાત પમાડતું હતું તે સત્ય સર્વત્ર ભારતભૂમિમાંથી પલાયન થઈ કયાં વાસ કરી રહ્યું છે! જુઓ, નજરે કરો, જેનામાં સત્ય હોય છે તેજ પીગ્નપર કિપરીપાનું ભોગવી શકે છે. અકાળ વિષયવાસના સત્યનો નાશ કરનાર મોટો શત્રુ છે, ક્રૂર રાક્ષસ સમાન છે, અને ગુલામી તથા ખુશામતમાં ખરેડી પાડનાર મહા તીવ્ર ચોર છે. કળા કૌશલ્ય તથા બુદ્ધિચમત્કારનો નાશ કરનાર એક ઝેરી વસ્તુ છે. તેનું આસ્વાદન કરનાર ધૈનમાં ઘેરાઈ જઈ આજસુ અને અદ્યપણવી થઈ બન્યું છે. મુગલાઈ બાદશાહીનો કાંઈ પાર નહોતો, પણ તેને ગુમાવી નાખનાર ઔરંગઝેબ પટ્ટીના વખતમાં પ્રસરેલી વિષયવાસના અને દુષ્ટ ઇદ્રિયપ્રેરિત અનુહાનોજ હતા. મોટા રાજા મદારાજાઓ પણ આવા દુષ્ટ વ્યવસાયોને અથવા વહુંમ વિગેરે અજ્ઞાનદશાને વાસો આપવાથીજ પાપમાલ થયા છે તે આપણને ઇતિહાસપરથી પ્રત્યક્ષ જણાય છે. પણ એક લખનાર માણસ આ મુદ્દાનો અમલમાં કેમ લાવી શકે? અમલમાં લાવવાની દરેક માણસની અંગત ફરજ છે.

## સાર્વજનિક ઉન્નતિની સર્વોત્તમ કુંચો

૨૬૩

વાંચનાર! તમે ઇંદ્રિયોના દારા નહિ જાનો, તમે તેમને તમારી હાસ જનાયો. તેઓ તમારા કલા સુજ્જવ વર્તે એટલું અધિકારીપણું તમે તેના પર અજ્ઞાયો. તદ્દન આત્મ શક્તિને ફેરવ્યા વિના દબાઈ ન રહો. ધીમે ધીમે બુઝો, ખ્યાલ કરો, પ્રયાસ કરો, આ દેવ તમને એટલી અતુકુળ થઈ પડશે કે ઇંદ્રિયો સ્વતઃ પોતાનું શુભ કામ જાગવવા તત્પર થશે કહ્યું છે કે—

રથઃ શરીરં પુરુષસ્ય રાજન્નાત્માનિયંતેન્દ્રિયાણ્યસ્યચાશ્વાઃ ।

તૈરપ્રમત્તઃ કુશલ્લી સદશ્વૈઃ દાર્તાૈઃ મુલ્લં યાંતિ રથીવ ધીરાઃ ॥

“હે રાજના! પુરુષનું” શરીર તે રથ છે, આત્મા સારથી છે, અને ઇંદ્રિયો મોત છે, માટે મીર મનુષ્ય સાવધાન થઈ નિયમમાં રાખેલા ઇંદ્રિય રથ સારા અશ્વે દરી કુશલ સારથીની પેઠે સુખ પામે છે.” તમારી નેત્રેન્દ્રિય નાટક પ્રેક્ષણુક તથા સ્ત્રી વિગેરે પર કટાક્ષ કરવા જતી હશે તો તમારો જીવ શું એટલો ખર્ચો નાલાયક છે કે તે તેને અટકાવી નહિ શકશે? મહેનત કરો, બની શકશે. જીવ્હા રસમગ્ન થઈ અભક્ષ્ય ભક્ષણુ અપેયપાન અથવા લહેજતદાર માલ મસાલા ખાવા લલચાતી હશે તો શું તમે તેનો અનુરોધ નહિ કરી શકશો? યાદ રાખો કે મનને મન્યુત રાખશો તો બની શકશે.

સ્પર્શેન્દ્રિયના સંબંધમાં અધેર કર્મને કરનારી અને દુર્ગતિમાં લઈ જનારી નિષ્કેવળ વ્યર્થ વિષયવાસનાને તમે રોકી નહિ શકો? શું એટલા ખ્યા તમે અલ્પસત્તી અને કમઅકલ થઈ ગયા છો? વિગેરે વિગેરે દુષ્ટ કાર્ય કરનારી તમારી ઇંદ્રિયોપર શું તમે સત્તા નહિ ચલાવી શકશો? બં-બુઝો! નહિ ડરો, બધું કરી શકશો. ક્રૂર તમારામાં જ્ઞાનનીજ ખામી છે, સત્યની ખામી છે, પુદ્ધિની ખામી છે, પરંતુ તે બધું એકતું એક જ છે. પુદ્ધિને વધારવી તે આપણા પોતાનાજ હાથમાં છે. કેળવણીનાં સાધનોની તંગી આ અગ્રેજી રાજ્યે તથા આલતા સુધારાએ કેટલેક અંશે નાબુદ કરી છે, તેથી તમારે તેનો લાભ લેવા ચૂકવું નથી બેઠતું. કોઈ ગરીબ આડેશીપાડેશીના અભણ પિતાના છોકરાં ન બણતાં હોય અથવા પોતાના મનને ગેરવપ્રયોગ કરતાં હોય તો તેને કેળવણીની પ્રાપ્તિ

૨૦૪

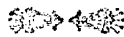
શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સરખા, ગુણ માર્ગે ચલાવવા અત્યે તેને ધનની મદદ ન આપી શકે તો વળી નાશ કરતા તરફ દેખે, તો ચાલુ રીતે જંબુઓ । તમે આ દુનિયામાં કોઈ કેળવણી એટલુંજ નહિ પશુ પક્ષીકર્મો અને બંધાનવર્ગો અનંત જાણી પ્રાપ્ત કરશે.

કેવલ જંબુઓ, મનનો સદુપયોગ કરવાનો માર્ગ ચલામનિ તમોને કમીતી હું આ આર્થ અન્ન કથન ખતમ કરું છું. તેના ઉપર તમે શ્રદ્ધાપૂર્વક ચાલુ કરશો અત્યે તે પ્રમાણે વર્તી આ લેખને ફતાર્ય કરશે. જંબુઓ । ધારસિક તથા જ્ઞાનસિક મહેનતનો વંદના અન્વત લેશ આપો પડે તેવા શુભકર્મોપોતાની વતતને જોડી મનમકેરને વશ કરી ધારે ધારે પ્રયાસ કરશે તો સમાજ દશાને પાનશે. તથાસ્તુ.

રામચંદ કસળચંદ.

અમદાવાદ.



જૈનમત સમિક્ષા કેસ.

આપણી ફતેહ.

જૈનમત સમિક્ષા કેસ જે દીલ્હીજાતે ચાલતો હતો તેના રૂપરેખા લા. રૂ. ૬૦ નો રોજ ત્યાંના સાલગ્રેટે આપ્યો છે તેમાં આપણી લખનારનો રૂ. ૫૦૦ પાંચસો, ને છાપનારનો રૂ. ૨૫૦ દંડ કર્યો છે અને તે આપણી પ્રસિદ્ધ કરનારનો એક વર્ષ માટે રૂ. ૧૫૦ નો હુમલો દેવામાં આવ્યો છે. આ પરિણામ જાણી જૈન જંબુઓ ગુપ્તી પડ્યા. આ કેસ ચલાવવામાં મહેનત લેનાર વકીલ પીયારીલાલને વિનંતી છે.

અમદાવાદ આજંબી વિરોધ હવે પછી લગવું.

## લવણમની પહોંચ.

૧-૪ હક્તરી ખીમચંદ હેમચંદ  
 ૧-૪ દક્તરી હગનલાલ નાનચંદ  
 ૨-૮ શા ગોવનજી મકન  
 ૧-૪ શા હાકરસી લાલચંદ  
 ૨-૮ શા કેશવજી લાલચંદ  
 ૧-૪ શા નથુભાઈ માણિકચંદ  
 ૨-૮ વકીલ ચગણુજી મુલચંદ  
 ૨-૮ વોરા આશાભાઈ અમરતલાલ  
 ૧-૪ શા ગરબજી વીરચંદ  
 ૧-૦ શા કળીદાસ સુરચંદ  
 ૧-૧૨ મારતર જગજીવન મુળજી  
 ૧-૪ શા પ્રેમચંદ જેચંદ  
 ૧-૪ શા ચતુરદાસ ધેલાભાઈ  
 ૧-૪ શા સાંકળચંદ નારણજી  
 ૨-૮ શા દલીચંદ રવચંદ  
 ૧-૧૪ શા દેવચંદ જેચંદ  
 ૧-૧૪ શા હિમેદચંદ નરસીજી  
 ૧-૫ શા નાથાભાઈ નાનશા  
 ૨-૮ શા જોડાભાઈ નરોતમદાસ  
 ૨-૮ શા પરભુદાસ લાલકચંદ  
 ૧-૪ શા પોપટલાલ હગનલાલ  
 ૧-૪ શા અમરતલાલ કેવળદાસ  
 ૨-૮ શા જગનાદાસ કરમચંદ  
 ૩-૧૪ શા દીપચંદ જેચંદ  
 ૧-૪ શા હુંગરદાસ દેવચંદ  
 ૩-૧૪ શા રતનચંદ લાધાજી  
 ૧-૧૪ શા મોતીલાલ હરગોવન  
 ૧-૪ શા છોટાલાલ કુંવરજી  
 ૨-૮ શા કીલાભાઈ જોડાભાઈ  
 ૨-૮ શા સુંદરજી પાનાચંદ  
 ૧-૧૪ શા મગનલાલ અવેરચંદ  
 ૧-૪ શા મગનલાલ કંકુચંદ  
 ૧-૪ શા કપુરચંદ લાલભાઈ  
 ૨-૧૦ શા ટોકરેલાલ હગનલાલ  
 ૨-૮ શા મલુકચંદ લાલચંદ  
 ૩-૧૪ હાકર પાલાભાઈ મગનલાલ  
 ૧-૪ શા શુરાભાઈ અખાતદાસ

૧-૪ શા નાથાભાઈ ખુળજી  
 ૩-૧૪ શા છોટાલાલ શીવલાલ  
 ૧-૪ શા હાકમીચંદજી વીરચંદજી  
 ૧-૪ ચોપરી તીલોકચંદજી  
 ૩-૧ શા હરીલાલ નરોતમ  
 ૨-૮ શા મનસુખલાલ અમરચંદ  
 ૩-૧૪ અવેરી કલ્યાણભાઈ અમીચંદ  
 ૩-૧૪ અવેરી હીરાચંદ ધશ્વરદાસ  
 ૨-૮ શા મગનલાલ પૂંજલાલ  
 ૧-૪ શા પૂંજલાલ જયચંદ  
 ૧-૫ શા લલુભાઈ ચુનીલાલ  
 ૩-૧૪ અવેરી માણિકલાલ ધેલાભાઈ  
 ૨-૮ શા નેમચંદ બેચરદાસ  
 ૨-૮ શા લલુભાઈ જગજીવનદાસ  
 ૧-૧૪ શા રણછોડ મુલજી  
 ૫-૦ શા અવેર મુલજી  
 ૧-૪ શા માણિકલાલ ગીરધરલાલ  
 ૧-૪ શા મહાસુખ વીરચંદ  
 ૨-૮ મારતર હગનલાલ ચુનીલાલ  
 ૩-૧૪ શા જગનાદાસ ખુશાલચંદ  
 ૧-૪ પારી. કુમેરદાસ પરભુદાસ  
 ૨-૮ શા કરમચંદ વીરચંદ  
 ૨-૮ શા ચુનીલાલ વીરચંદ  
 ૧-૧૪ શા મગનલાલ ધશ્વરુદાસ  
 ૧-૧૪ શા રણછોડદાસ શીવદાસ  
 ૨-૧૦ શા લકમચંદ કાળીદાસ  
 ૩-૧૪ શા પોપટલાલ મુળચંદ  
 ૩-૧૪ શા હાકરસી અમરચંદ  
 ૩-૧૪ શા કરમચંદ પ્રેમચંદ  
 ૩-૧૪ શા છોટાલાલ કાળીદાસ  
 ૩-૧૪ સંઘવી સપચંદ બેચરદાસ  
 ૩-૧૪ શા હીરાચંદ દેવચંદ  
 ૧-૦ શા કંકેચંદ ચતુરદાસ  
 ૧-૪ શા સાંકળચંદ હીરાચંદ  
 ૧-૪ શા હગન અવેર  
 ૨-૮ શેક મનસુખ ડાયાભાઈ  
 ૨-૮ શા પોતાંબર લીલાચંદ

## વર્તમાન સમાચાર.

ભાવનગરમાં બીજા એલા. એલા. બી.—આ બીજાવનદારા સંપ્રદાયના મુખ પાલીલાણના પળુ હાલ ભાવનગરના મિત્રો બોલુ વખેનો મિત્ર એલા. બી. ની પરિક્ષામાં પસાર થયા છે.

જેનનિધિથી હાલ-રોહિર ભાવનગરમાં શા. વિવર્ધાદ પરચાણદ-પર ચાલુર્ધાદ મહા નિવાસની શુભી અને શા. બેકોમદારા ઉજ્જવશી વચ્ચેના નિવાસીના પાન હીસાસના તાલ પાલ કરી મ. જોનાતી પ-નામુ કલ્યાણમાં આવ્યા છે.

મહુલા મુકિતવિજય પારશાળા ખેલ તાલ મહુલામાં માલ મુદ્દિ ૧૨ ના રાજ મુનિ મુકિતવિજયજીના ઉપદેશથી અને હાલ ચિત્તા મહારોના આશાથી સંગીન પાયા પર ખેલ જીજ્ઞાના ડી. ડી. કલેક્ટર રાજમહાદુર દિગ્ગણીકરના હસ્તથી એક જૈનપાઠશાળા ખોલવામાં આવી છે. તે શુભ પ્રસંગે જૈન સમુદાય ઉપરાંત અન્ય ધર્મના અમલદારો તથા મુખ્યો પળુ પધાર્યા હતા. જૈન કોન્કરન્સમાં ચર્ચાએલા વિષયો જૈનનિધિથી લઈ કલ્યાણિકા નિર્માણ વિશે ચર્ચાયા હતા અને તેના સત્વર અમલ કરવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું. આદ મુનિ મુકિતવિજયજીનો ઉપદેશ અવળ કરી રાજા બરખાસ્ત થઈ હતી. આ પાઠશાળામાં સ્ત્રી, પુરુષો અને બાળકોને કાળજીથી આપવાની સગવડ કરામાં આવી છે. અને એ પાઠશાળાનું કાર્યક્રમ અને જુદી ઇચ્છીએ છીએ તેમજ તેનું અનુકરણ કરવાની અન્ય સ્ત્રીઓ અને રોહિરના આગેવાનોને બહાગળ કરીએ છીએ.

લ. જા. ભાવનગર.

## વર્તમાન ચર્ચા.

( વિદ્વાન મુનિ મહારાજ પ્રત્યે વિનંતિ. )

જુદે મુજી શરૂ મનાશ ચેત્રી વર્ષમાં ભાદ્રપદમાસની અંદર મુદ્દિ ૧ ના દાય બેઠવુરી ચંદુ પંચોગમાં લખેલો છે તે આપણે શી રીતે કરવું? કય તિથિનો દાય કરવો અને સાંવચ્છરી કયા વાળી કરવી? આ બાબતનો ખુલાસો વિદ્વાન મુનિ મહારાજજેા અમે જુદરથી તરફથી સત્વર મળવા વિનંતી છે કારણ કે નહું પંચોગ તૈયાર કરવાની જાહેરી આવશ્યકતા છે. તંત્રી.

## પુસ્તકોની ખરોચ.

પરી. નનગાળીદાસ શ્રી આણંદના સળરજીયાર તરફથી ધર્મ તત્વસાર ભાગ ૧-૨-૩ જોટ દાખલ લખેલ છે તે આભાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

## બહેર ખેખર.

(ભાવનગર જૈન બોર્ડીંગ સંબંધી)

સર્વ જૈનખંડુઓને ખખર આપવામાં આવે છે કે ઇચ્છે જ્ઞાનમાં ધોરણમાં અથવા કોલેજમાં અભ્યાસ કરવા ઇચ્છનારા જૈન વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ કરવાને સગવડ કરી આપવા માટે સહેર જાવતગરમાં ખાસ જૈન બોર્ડીંગનું સકાન ધર્મ સુદર અંધાવવામાં આવ્યું છે. તેની અંદર હવે વિદ્યાર્થીઓને દાખલ કરવાના છે. તેમને ખોરાકી શિવાય નીચે પ્રમાણે સગવડ આપવામાં આવશે.

ગુરૂશી, ટેબલ, ચુવાનો કેબ, હીનાબત્તી, રસોયો ને ચાકર. માટે જે વિદ્યાર્થીઓને દાખલ થવા ઇચ્છા હોય તેમણે સત્વર પોતાની અરજી જરૂરની વિગત સાથે નીચેના શીરતામે મોકલાવવી; જેથી તેનો તાકીદે બંદોબસ્ત કરવામાં આવશે. તા. ૫-૧-૦૫

“આ જૈનબોર્ડીંગ માટે વડે યુવવાર તા. ૦૨-૨-૧૯૦૫ ના રોજ ભાવનગરના નામદાર મહારાજ સાહેબના હાથથી ખાસાવવામાં આવેલ છે.”

સાહેબ કુવરજી આજી હજી.

મહેતા મોતીચંદ અવેરચંદ.

ભાવનગર જૈન બોર્ડીંગ વ્યવસ્થાપક કમીટીના  
ઓ. સેક્રેટરી.

## બુકોની ઘટાડેલી કિંમત

૧ શ્રી પાંચ પ્રતિકમળ સૂત્ર ગુજરાતી. ઘણા બધારા સાથે શીલા છાપમાં છાપેલ ઘણા મોટા અક્ષરવાળા. ૦-૮-૦

૨ શ્રી પાંચ પ્રતિકમળ સૂત્ર. શાસ્ત્રી મૂળ. ૦-૬-૦

(ખને બુકમાં જૈનશાળા કે ઇન્દ્રામ માટે એકેક આનો ઓહો.)

૩ શ્રી બે પ્રતિકમળ સૂત્ર ગુજરાતી (શીલાછાપતી) ૦-૨-૬

૪ શ્રી બે પ્રતિકમળ સૂત્ર શાસ્ત્રી. ૦-૨-૬

(આ બને બુકના જૈનશાળા ને ઇન્દ્રામ માટે બે આના.)

૫ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાષાંતર ભાગ રજી (સ્થાન ૫ થી ૯) ૧-૮-૦

૬ શ્રી ત્રિપણિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર પર્વ દશમું. વિભાગ

૭ મા. (શ્રી મહાવીરજીન ચરિત્ર.) ૧-૮-૦

## પોસહ વિધિ:

અગાસી તરફથી પ્રથમ છપાવવામાં આવેલી તે બીલકુલ થઈ શકેવાથી બંને સ્થળોએ વિશેષ આયવાથી કેરલાએક સુધારા કરવાનો સાચો ફરિયાદ છપાવવામાં આવી છે. સંચારાપારિશિ વિગરે ઉપરના સુધારા અર્થે પણ આપ્યા છે. પાસહ કરવાના આલેખોમાંથી મેલે આયવાની છે તેથી ખાસ જરૂર હોય તેણે પાસહેજ નોકરી સંભાળી લેવી. ફેગર તરફી લેવી નહીં. તંત્રી.

## સાપાયક ચૈત્યવંદન સૂત્રાર્થ.

સાપાયક તથા ચૈત્યવંદનમાં આવતા તમામ સુત્રા અર્થ સહિત તથા વિધિ સાથે ખાસ શિલાછાપથી છપાવી આ બુક અમારી તરફથી તૈયાર કરવામાં આવી છે. કિંમત એક આનો રાખો છે. છતાં તથા જેનશાળા માટે ખરિદનાર પોરેથી પોણાઆનો લેવામાં આવશે. અક્ષર ગુજરાતી છે. તંત્રી.

શ્રી ત્રિપાઠ શક્તિકા પુરુષ ચરિત્ર. પર્વ ? હું ને ૨ જું.

શ્રી આત્મીશ્વર ચરિત્ર તથા અજિતનાથ ચરિત્ર.

આ બંને વિલાસ હાલમાં સુધારીને ઘણા સરસ રાઈપથી ઉંચા ગળે ઉપર મુખર્ધ ગુજરાતી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છપાવી બહુજ ઉંચા આઈર્ડીંગથી બંને ભાગ ભેળા બંધાવી તૈયાર કરવામાં આવ્યા છે. કિંમત ખાસ ઘરાડીને બંને ભાગ ભેળાની રૂ. ૨-૪-૦ રાખવામાં આવી છે. આ ચોપાનીઆના આલોકે બે-ત્રેએ બાલતા વર્ષ સુધીનું લવાજમ મોકલ્યું હશે તેને ૩૧-૧૨-૦ ની કિંમતે આપવામાં આવશે. પાસ્ટ ખર્ચ બહુ લાગશે. મંગા-વવા ઇચ્છા હોય તેમણે પત્ર લખવો. એકંદરે પ્રથમ કરતાં એક રૂપીઆનો લાભ છે તે જોવો નહીં. પછી જેવી ઇચ્છા. નવા આલોક થઈ લવાજમ મોકલશે તેને પણ એ લાભ રળી શકશે.

સાનુ ખાસથી ચોપડીઆ મોકલવાનું શરૂ થશે. પ્રથમ કરતાં આ બુકમાં કરેક સર્ગમાં છું છું છે તે બતાવનાર ખાસ વિષયા-બુકમાંથી લખવામાં આવી છે અને બીજી પણ ખાસ સુધારે કરવામાં આવ્યા છે. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીની આ આશુત્તમ કૃતિને માટે મને પણ વખાને લખવાની આજરશક્તિ નથી.